

Nr. 11 (313)

VYTIS

(The Knight) J. Petrauskas

24 Thomas Park

Boston Mass.

BAHAMOS SALŲ KAIMAS

Courtesy of Chicago Art Institute

Birželio-June 30 d., 1931

LIETUVOS VYČIŲ ORGANAS

COME YE KNIGHTS AND FRIENDS

to the Great Festival

K of L DAY

- Sponsored By -

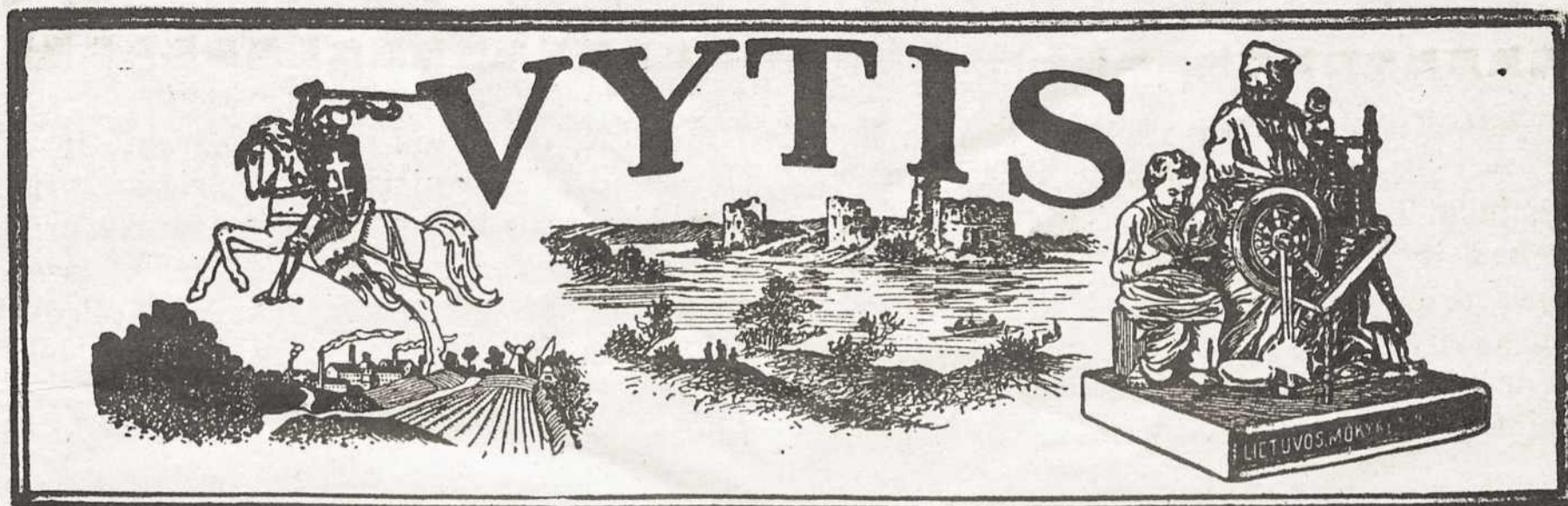
CHICAGO--WISCONSIN DISTRICTS

JULY 4, 1931

MAZINAS PARK,

WAUKEGAN, ILLINOIS

2 Orchestras, Choirs, and Loads of Entertainment

Dvisavaitinis Iliustruotas Jaunimo Laikraštis Lietuvos Vyčių Organizacijos Organas

METAİ XIII

Birželio-June 30 d., 1931

NR. 11 (313)

Entered as Second Class Matter Oct. 23, 1915 at the P. D. at Chicago, Ill., Under Act of March 3, 1879, Accepted mailing at special rate of postage provided for in Section 1103, Act of Oct. 3, 1917, authorized on April 12, 1921.

"V Y T I S" (The Knight)
Published Semi-Monthly by Knights of Lithuania (Lietuvos Vyčiai)
SUBSCRIPTION RATES:

Yearly	\$3.50
6 Months	2.00
In foreign countries and Chicago yearly	4.00

ADVERTISING RATES ON APPLICATION.

Address all communications to:

"V Y T I S"
4736 SOUTH WOOD STREET, CHICAGO, ILL.
Telephone Lafayette 6298

"V Y T I S"
Jaunimo dvi-savaitinis laikraštis. Leidžia Lietuvos Vyčiai

PRENUMERATA:

Metams	\$3.50
Pusmečiui	2.00
I Užsienį ir Chicagoj Metams	4.00
Pavieniais Numeriais	20

"V Y T I S"
4736 S. WOOD STREET CHICAGO, ILLINOIS
Telephone Lafayette 6298

BIRŽELIO AIDAI

JAUNI DARBUOTOJAI.

Kasmet, birželio mėn. laikraščiai skelbė linksmą žinią, kad tiek ir tiek tūkstančių jaunuolių baigia mokyklas ir ruošiasi pradėti naują gyvenimą. Šiais metais ta linksma žinutė jau virto sunkių laikų daina. Visi universitetų profesorai išleisdami savo studentus įspėja, kad juos sutiks labai nemaloni ir sunki ekonominė padėtis, o be to vargu ar susiras sau pelningą užsiėmimą. Įvairūs didelių dirbtuvių prižiūrėtojai ir kiti peikia mūsų aukštesnių mokyklų darbą, nes jų paruošti žmonės praktiškam gyvenimui netinka.

"Ką turiu veikti?" klausia savęs ne vienas mokslą užbaigęs vaikinai ar mergina. "Nejaugi visuomenė nesupranta, kad aš per tiek metų rengiausi, kad jai patarnauti, o dabar ji mane atmeta?"

Jaunuoliai, nenuleiskite savo galvų ir nustumkite vilties. Jūsų laukia visa tauta išskleidusi rankas ir džiaugiasi, kad išsilavinusių žmonių skaičius didėja. Prabėgs mėnuo kitas ir jūs susirasite sau priderenčius užsiėmimus ir pradėsite naują gyvenimą, kuris daugeliui bus kaip ir naujas užgimimas.

Pradėdami šį naują gyvenimą neužmirškite apsišarvoti keliais labai svarbiais dalykais,

būtent, teisingumu, darbštumu ir ištvermingumu. Niekais nueis tavo visi idealai, jei tavo žodžiui nebus galima patikėti. Niekais bus tavo naujas gyvenimas, jei visas dienas praleisi vėjais, bet nesistengsi išnaudoti jų ir padaryti šį tą visuomenei. Niekais bus ir visi tavo darbai, jei neturėsi ištvermės. Daug lakūnų mėgino perskristi Atlantiką ir žuvo, bet kap. Lindberg tą atliko ir atsiėmė pergalės vainiką. Taip, ir jūs jaunuoliai būsite laimingi, jei tais principais gyvenime naudositės.

NEPRIKLAUSOMYBĖS DIENA

Vėl skamba varpai, dunda kanuolės ir šautuvai, skelbdami pasauliui, kad prieš šimtą ir penkiasdešimt metų Amerikos Jungtinės Valstijos (tada jų buvo vos 13) pasiskelbė nepriklausomos ir atsisakė nešti Anglijos jungą. Aišku, neužteko atstovams pasirašyti nepriklausomybės akto — Declaration of Independence; bet dar reikėjo pralieti ir nemažą kraujo. Tik po penkių metų, 1781 m. Anglija pasirašė sutartį su Jungtinėmis Valstybėmis ir prižadėjo neįžeisti jų nepriklausomybės.

Taip bėgo metai po metų ir ši valstybė išaugo į vieną didžiausių pasaulių, o jos gyventojai atsiekė aukšto laipsnio kultūroj. Kartu taipgi tapo pastebėta, kad dabartiniai šios ša-

lies gyventojai labai mažai rūpinasi bendra šalies gerovė. Tą tvirtinti žymesnieji šio krašto visuomeninkai ir politikieriai. Kiti net drįsta sakyti, kad ir priežastis šiandieninės Chicagos finansinės padėties glūdi tame, kad miesto gyventojai nesirūpino savo išrenkamais valdininkais, o dažnai net ir rinkimuose nedalyvaudavo, leisdami negeistinai mažumai laimėti.

Tat, minėdami tą didžią šventę ir vakare žiūrėdami į tas įvairiaspalves šviesas, prisiminkite, kad jūsų bei mūsų šalies gerovė priklauso nuo mūsų. Mes turime tam tikras teises, o su jomis yra surištos ir atatinamos pareigos. Todėl, jei norite naudotis savo įgytomis teisėmis, būtinai atlikite visas savo, kaip piliečio, pareigas.

Kazys Toliušis.

Mūsų Moksleivijos Organizavimo Problemos Reikalai.

Keletas metų atgal užgėso Amerikos R. Katalikų Moksleivių Susivienijimas, kurio tikslas buvo siekti draugiškos vienybės ir kelti tautinį susipratimą lietuvių studentų tarpe. Ši organizacija, vėliau pavadinta "Giedrininkais" buvo įsteigta 1912 metais ir gyvavo iki 1926 metų. Ar ji pasiekė savo tikslą galima spręsti iš to kiek buvusiųjų jos narių dabar dirba visuomeninį darbą arba sulig pačios organizacijos įstatų žodžių, žadina tėvynės meilę ir apsišvietimą liaudies tarpe. Atsakymas, be abejo, yra teigiamas, nes didesnė šių dienų Amerikos lietuvių inteligentijos dalis yra buvusi Giedrininkų eilėse. Kodel Giedrininkai sustojo veikę yra kitas klausimas, bet, kaip nebūtų priežastis nėra paslaptimi. Jeigu tikrai prisiminsime, kad organizacijos kūrėjai buvo ateiviai ir tikiuos neklysiąs sakydamas, kad jos energingiausiasieji darbininkai ir buvo ateiviai. Senieji veikėjai, kurie spiedavosi būriais į nekurias mokyklas turėjo darbo sąlygas patogesnes ir tuomi palengvino organizacijos padėjimą. Imigracijai sustojus Giedrininkai nebeteko svarbaus veiklių narių šaltinio. Staigiai sumažėjus toms pajėgoms ir vietiniam jaunimui dar neprinokus paimti organizacijos vairą į savo rankas, liūdnas Giedrininkų likimas tik ir lauktinas buvo.

Šiandien turime jau daug naujosios kartos jaunimo, išskirstyto mažomis grupelėmis įvairiose šios šalies vidurinio ir aukštojo mokslo institutuose. Didesniais būreliais turime jų savose apsišvietimo įstaigose ir nekuriuose didžiuose universitetuose ir seminarijose. Su šiais didelio ištautėjimo ir prazūties pavojaus nėra, nes jie turi kad ir po vieną valandą savaitėje lietuvių kalbos pamokoms, bet kas darytina su tais, kurie tik po keletą yra išsklaidyti skaitlingose šio krašto mokyklose? Du atsakymu ateina mintin: pirma, dėti visas pastangas, kad sukoncentravus lietuvius moksleivius į mažesnę mokyklų skaičių, tai yra, siekti to kad visi lietuviai lankytų arba savas mokyklas arba tas kur jie yra pakankamai skaitlingi pareikalavimui lietuvių kalbos dėstymo, ir antra, sujungti, kad ir išskirstytus vienon draugijon. Pirmuoju užmanymu būtų, be abejo, galima daugiau nuveikti, bet jis yra neįvykdomas iš daugelio priežasčių; antras yra niekas kitas, kaip prikėlimas Giedrininkų organizacijos arba steigimas naujos, tai panašios, arba pavidimas Vyčiams rūpintis savo sesutėmis ir broliais mokslą beinančiais. Paskutinysis užmanymas būtų gal lengviausiai įvykdomas, ir jis vieton apsunkinti Vyčių padėjimą, palengvintų sustiprindamas jų eiles naujomis pajėgomis.

Nors ir sunkus yra šis organizavimo darbas, nors ir daug svarbių kliūčių randasi ant kelio, bet visvien jis negali būti sunkesnis, kaip kad buvo mūsų Aušrininkų tautinio renesanco darbas plačios Rusijos grąšinančiuose universitetuose. Tais sunkiausiais spaudos draudimo laikais Lietuvos studentija stėjo drąsiai į tuomet taip atrodantį beviltį darbą, bet šiandien mes gerėjame jų triūso beveik stebūklingomis pasekmėmis. Jų veikimas buvo griežta reakcija į pragaištingą tautą smaugiantį darbą. Nugalėjo tada skaisčioji "Aušra" juoda vergijos naktį ir išsklaidė jos slopinančią tamsą nuvarydama į tolimąją šiaurę. Kas gi dedasi dabar pas mus jeigu ne tam panašus tautą žudantis procesas, kuris skiriasi sau kaip auką mūsų moksleiviją. Laikas nuo laiko sutinkame mes laikraščiuose tikrai lietuviškus vardus, deja tankiai išdarytus, tu kurie baigia aukštuosius mokslus, tampa profesionalais dažnai pasekmingais, ir daugiau nieko nėra apie juos nei nuo jų nebegirdime — tarytum prazūtų. Pažvelgkime į metinius įvairių kolegijų katalogus ir mes pamatysime ten daugelį vardų, kurie yra ryškiai lietuviški arba, nors kartais ir iškraipyti, primena savo lietuvišką kilmę. Po nekurių metų ten rasime kitus vardus, bet kur dingsta jų savininkai mokyklas užbaigę, nes jų dauguma nesigirdi tarpe lietuviškai mąstančios inteligentijos. Čia tad matome gyvą reikalą neatidėliojamam darbui, kad sustabdžius šį pragaištingą nykimą. Argi nereiktų ir mūsų jaunimui, kaip tada sunkiausiais laikais, reaguoti į šį mus iš lėto marinantį procesą? Šiuo atveju geros pasekmės būtų lengviau atsiekti, nes už tą darbą negresia nei kalėjimas, nei ištrėmimas Sibiro vergijon, nei kitas kas tam panašaus.

Tiesa, negalima užginti mūsų inteligentijai dirbti svetimtaučių tarpe — tegu dirba — linkėtina pasisekimo, bet koks gi tam persiskyrimui pasiteisinimas? Jeigu jie mano kad lietuviškoji visuomenė jiems per siaura veikimo dirva, tegul bent pirmą pasimokina iš tų pavyzdžių kur jų pirmatakūnų darbo vaisiai liko nustelbti daug skaitlingesnės amerikoniškos inteligentijos.

Kiekvienas kuriam malonu matyti savųjų kultūrinis progresas ir kuris nenori vien tik aimanuoti diena po diena apie beprisiartinantį ištautėjimą, įvertina reikalingumą sujunginti ir suorganizuoti mūsų krykstančią studentiją. Bet kaip tą atliktus? Su mūsų kad ir vietine lietuviškąja spauda negalima pasiekti daugelio mūsų moksleivių, nes jie tėvų kalbos mažai bemoka ir jeigu kiek dar ir susikalbėtų, bet skaityti ir rašyti jau nebegali. Ar šis negalėjimas visados pilnai pateisintinas, tai yra kitas klausimas, nors reikia da-

leisti, kad dažnai, bent dalinai, pateisinimo vertas. Šis negalėjimas yra priežastimi kodėl "Vytis" šalia lietuvių vartojama anglų kalba; šis negalėjimas yra priežastimi kodėl mūsų jaunuomenė lietuviškai kalbėti nemėgsta; šis negalėjimas yra taip pat priežastimi kodėl visados kuomet apie kalbų vartojimą užsimename anglų kalba persveria. Užtat, jeigu neberandama jokių būdų suvienyti mūsų moksleivius kodėl nepamėginti to atsiekti anglų kalbos pagalba? Šiam darbui vadovauti be abejo, geriausiai bus tikę mūsų jauni abiturientai iš Tėvų Marijonų kolegijos ir šv. Kazimiero akademijos, universitetų studentai ir ypačingai mūsų jaunieji kunigai. Šio darbo vadai turi neatbūtinai būti jaunosios kartos žmonės, nes jie geriausiai supranta savo draugų psichologiją, jie tinkamiausiai gali nustatyti jų veikimui pritaikinas normas, jie jeigu niekas kitas, turi turėti galios, įkvėpti jiems iniciatyvą darbo dvasią?

Didelis yra šis darbas ir reikalaujamas gyvesnio publikos susidomėjimo. Būtų pageidaujama, kad užsiinteravusieji gairintų ir gvildentų šį klausimą periodinėje spaudoje. Iš dabartinių laikraščių "Vytis" yra visais atžvilgiais tinkamiausias šiam darbui pradėti ir judinti. Jeigu po nekuriama laikui būtų galima išleisti moksleivių laikraštį, "Vytis" yra vienintelis, kuris galėtų jį

nors ir laikinai priglauti, kaip anais laikais "Draugija" kad priglaidavo Lietuvos moksleivių "Ateitį" jos kūdikystės dienose.

Moksleivių laikraštis yra mums labai pageidaujamas. Kokį svarbų vaidmenį jis suvaidinti galėtų mūsų inteligentijoje ir studentijoje dabar dar sunku pasakyti, bet svarbiausią yra tas kad moksleiviai turėtų progą išmėginti ir išlavinti savo literatinius gabumus, kurie yra sunku surasti masiniuose universitetuose arba vėl per daug mažose kolegijose. Tokiame laikrašty galėtų rasti išraišką nudieninio jaunimo mintys ir idealai. Iki šiol, liūdna sakyti, ne kažin ko savo ir tesukūrėme, bet dabar jau vietiniai jaunuomenėi augant kiekybėje ir bręstant kokybėje, talentų turėtų rasti. Toliau, moksleiviai jame galėtų talpinti savo disertacijas, apkalbėti bendrus studijas liečiančius reikalus, susipažinti su užsienio ir Lietuvos studentija ir jų darbo rezultatai, atletika, kuri šiandien irgi svarbią rolę lošia visose, bet ypačingai šios šalies mokyklose galėtų jame rasti savo atspindį: tada gal susipažintumėme ne su vienu gabiu lietuviu žibančiu vienoje ar kitoje sporto konsteliacijoje. Kas gi kitas galėtų šį prakilnų ir malonų darbą kliudyti jeigu ne stoka entuziazmo ir darbštumo trūkumas. KRUTĖKIME!

KRIKŠTO DUKTĖ

Labai labai seniai, kada beveik visa Lietuva buvo apaugusi tamsiomis, galingomis, ošiančiomis giriomis, gyveno sau su jaunute žmona vienas sąžiningas pamaldus ir geraširdis miško sargas. Jo trobelė stovėjo tarp žaliuojančių medžių, kuriais buvo apaugę Panerių kalnai. Nors ir gražiai ir taikingai sargas su savo žmona gyveno, tačiau abu nebuvo pilnai patenkinti, nes neturėjo nė vieno vaikelio. Bet po kelių metų geras Dievulis juos paguodė, duodamas dūkrele. Kaip ir paprastai būna, žmogelis pradėjo ieškoti jai krikšto tėvų. Po kelių dienų susirado tinkamą kūmą, bet moters, sutinkančios būti krikšto motina, niekaip negalėjo rasti. Todėl vargšas miško sargas vaikščiojo po girią giliai dūsaudamas ir nuliūdęs, kad jo mylima dūkrele turėsianti likti be krikšto.

Vieną saulėtą gegužės dieną visiškai nesitikėdamas susitinka jis miške puikiai apsirėdžiusią nepažįstamą poniją. Visą ją supo akį veriantieji aukso spinduliai, o ant kaklo žėrėjo brangių akmenų karoliai, kurie buvo lygiai tokie pat kokius matome Vilniaus Aušros Vartų šv. Panelės altoriaus paveiksle. Ji maloniai pasisiūlė susirūpinusiam tėvui būti jo dukters krikšto motina. Baigiant pasikalbėjimą, ji tarė:

— Gal nori ją pavadinti mano vardu — Maryte? Tik viena atmink — kai ji sukaks dvyliką metų, atvesi ją man čia į tą pat vietą, kur dabar mudu kalbamės.

Tėvas su viskuo sutiko. Skaisčiausioji Ponia tapo mergaitės krikšto motina. Po to ji išnyko ir per dvyliką metų nei tėvai, nei duktė jos niekada nematė.

Mergaitė gražiai augo, pati mylėjo savo tėvelius ir jų taip pat buvo mylima. Taip visai nepastebimai praslinko dvyliką metų. Todėl tryliką gimimo dieną, nors ir sunku buvo tėvams su ja skirtis, vis

deltos tėvas, pildydamas savo pažadą, nuvedė ją į paskirtą vietą, kur Gerąją Poniją rado jau belaukiančią. Visi jos drabužiai ir papuošalai ir ji, tokis pat, kaip ir prieš dvyliką metų. Dabar ji tėvo akivaizdoje švelniai paėmė mergaitę už rankos ir įvairiaspalve vaivorykštės juosta nusivedė į dangų. Mat, Geroji Ponia buvo Švenčiausioji Panelė Marija.

Toje dangaus rūmų dalyje, kurioje buvo apgyvendinta Marytė, buvo devynerios durys, vedančios į devynis kambarius. Kada tik panorėjusi ji galėjo eiti į visus kambarius, išskyrus devintąjį kurs buvo pačiame gale.

Rytojaus dieną, kai šv. Panelė nužengė žemėn išklaudyti žmonių maldų Aušros Vartuose, Marytei užėjo nepaprastas noras pažiūrėti, kas yra devintame kambaryje. Pačioj pradžioj ji valdėsi, atmindama įsakyimą, bet žingeidumas galų gale viską nugalėjo. Virpančia širdimi ir drebančiomis rankomis atidarė ji devinto kambario duris ir... sužavėta sustojo tarpdury. Mat, kambario gilumoje ji pamatė aukso soste sėdintį patį Dievą, o apie Jį asloje daugybę obuoliais ir brangiais akmenimis žaidžiančių vaikų. Marytė tyliai uždarė duris, nutarusi dar kartą čia pažvelgti.

Sugrįžus vakare į dangų, šv. Panelė paklausė:

— Pasisakyk, Maryte, man nuoširdžiai, ar nesi šiandien buvusi devintam kambaryje? —

— Ne, ten visiškai nebuvo — atsakė raudama mergaitė.

Nors Dievo Motina ir gerai žinojo, kad tai melas, tačiau nieko nesakė.

Ir dar du kartu nepaklusni mergaitė melavo šv. Panelėi, tvirtindama, kad į užgintą kambarį nebuvo įėjus. O iš tikrųjų buvo visai kitaip. Ji ne tik kad įeidavo, bet ir pati žaisdavo ten drauge su vai-

kais. Tretį kartą gavusi tokį melagingą atsakymą, Šv. Panelė rimtai prabilo:

— Prisipažink, Maryte, ar buvai man nepaklusni? Jei prisipažinsi, tai už tavo žingeidumą aš atleisiu bausmę, bet jei neprisipažinsi, už melagystę atimsiu tau kalbą.

Bet miško sargo duktė taip užkietėjo, kad vietoj prisipažinti, vėl melavo. Pildydama savo išpėjimą, Šv. Panelė ją taip ir nubaudė, kaip buvo žadėjusi, pridurdama, kad bausmė bus dovanota kiekvienam akimirksniu, kai tik ji prisipažins kalta esanti. Iš V. Dievo buvo pritaikyta jai dar didesnė bausmė — ji turėjo apleisti dangų. Bausmės atlikimo vieta jai buvo paskirta vieno didelio miško gilumoje, kur buvo pilna įvairių paslapčių ir laukinių žvėrių, kurie nuolat tarpusavy piau-damiesi baisiu riksmu ardė tylą ir kiekvienam įvarinėjo baimę, nuo ko net plaukai ant galvos šiaušdavosi. To miško vidury buvo nedidelė aikštelė, kurioje stovėjo baltas bokštas. To bokšto viršutiniame kambaryje ir turėjo apsigyventi Marytė. Kad jai nebūtų per daug nuobodu, buvo duotas sidabro kuodelis ir aukso verpstė. Tas kuodelis, nors ir kažin kiek verptumei, niekad nepasibaigdavo.

Kartą pro bokštą jojo jaunas medžiotojas. Jo šunes, pajutę svetimą žmogų, pradėjo smarkiai loti. Jau-nikaitis, pakėlęs galvą, pamatė lange gražų ir nepaprastai malonų veidą. Jis panorio būtinai sužinoti, kas per atsiskyrėlė būtų čia vidury tuščios girios apsigyvenusi.

— Ką veiki, gražioji mergele? — paklausė jis įėjęs.

Marytė tik akimis ir švelniais nusišypsojimais atsakė į šį, o taip pat ir kitus klausimus. Nustebęs medžiotojas dar kartą paklausė:

— Ar gali būti, kad toks grožis neturėtų kalbos?

Vietoj atsakymo žodžiais, Marytė linktelėjo galvą ir taip liūdnai pažvelgė, kad medžiotojui jos pagailo. Tad švelniai paėmęs ją ant rankų, užsodino ant savo žirgo ir parsinešė namo. Kadangi ji buvo graži ir meili, o medžiotojas dar nevedęs, tad pasiryžo ją vesti. Netrukus įvyko ir vestuvės, o po metų jiedu susilaukė sūnelio. Tada, pasirodžiusi Marytei Šv. Panelė tarė:

— Pasakyk, vaikeli, teisybę. Ar buvai devintame kambaryje? Jei prisipažinsi, aš išpildysiu savo pažadą, duotą tau tave baudžiant. Bet jei neprisipažinsi, tai Dievo teisingumas atims iš tavęs kūdikį.

Užsispyrusi moteriškė, nors ir jautėsi esanti kalta, vieton atsakymo visiškai nugrėžė savo veidą į kitą pusę. O kada Šv. Panelė, paėmusi kūdikį nunešė jį į dangų, Marytė net papasakoti kitiems negalėjo, kas su juo atsitiko.

Dar po metų jiems gimė antras toks pat gražus ir sveikas bernaitis. Ir antru kartu Šv. Panelė nužengė iš dangaus ir paklausė Marytę, ar ji ir dabar nenorinti prisipažinti. Bet ši pradėjo šaukti, kad geriau ir antro kūdikio nustosianti, bet prisipažinti neprisipažinsianti. Taip ir atsitiko — ir antras kūdikis buvo nu- neštas į dangų.

Žmonės tuo vaikų žuvimu buvo nepaprastai nustebinti ir dėliai to visoje šalyje ėjo daug įvairiausių kalbų ir gandų. O jaunojo medžiotojo motina, kuri visą laiką su nepasitenkinimu ir nepasitikėjimu žiūrėjo į keistą savo marčią, tarė kartą sūnui.

— Žinai ką, mielas sūneli? Aš jau beveik vi-

siškai įsitikinau, kad tavo žmona yra ragana, kuri naktį pati suryja gimusius savo vaikus. Tokia kaltė negali likti be bausmės.

Marytės vyras tuo įtikėjo ir apskurdė teismui, kur ji negalėjo duoti jokių save pateisinančių parodymų, nes negalėjo kalbėti. Teismas nusprendė ją sudeginti. Tuo- jau buvo sukrautas iš smaluotų rąstų didelis laužas, o ant jo baltuose marškiniuose pririšta Marytė. Lau- žui pradėjus degti, dar kartą pasirodė jai Šv. Panelė ir su neišreiškiamu meilumu paklausė:

— Ar gi tu nebuvai devintame kambaryje?

Marytė sukando lūpas, o raudoni liepsnos liežu- viai jau buvo bepradedę siekti jos kūną. Bet Šv. Pa- nelė, gailestinga savo ranka atstūmusi ugnį, paskutinį kartą tarė:

— Marytė, Maryte! Aš noriu apsaugoti tave nuo mirties, nors ir prieš tavo valią. Išpažink savo kaltę, o viskas bus užmiršta, nes Dievas yra gailestingas ir dovanoja kaltes kiekvienam, kurs jas išpažįsta ir už jas gailisi.

Pagaliau užkietėjusios moters širdis atsileido, ji pamatė prieš save visą savo elgesio baisumą ir su gai- lesčiu širdy sušuko:

— Taip, buvau užgintame kambary! Atleisk man tai Šv. Panelė ir Viešpatie Dieve!...

Tuo pat akimirksniu užgėso ugnis ir nukrito vir- vės, kuriomis buvo ji pririšta. Nustebę aplink stovėję susirinkusieji žmonės pamatė iš jos abiejų šalių sto- vinčius du gražius, šypsančius lūpytėmis sūnelius. O Ma- rytė susirinkusiems papasakojo visą šią istoriją.

Po to ji grįžo pas savo vyrą ir labai gražiai ir laimingai toliau su juo gyveno.

Šią legendą pasakoja verpdamos ilgais žiemos vakarais aukštutinio Nemuno pakraščių gyventojos lie- tuvės.

— "M. L."

LAZDA TURI DU GALUS

Anglijoj yra paprotys drausti ne tik turta, gy- vybę, sveikatą, bet ir menkniekius, kartais mažos ver- tės daiktus. Taip, vieno cirko artistai apdraudė nuo ne- laimingo atsitikimo išdresiruotą blusą. Kitam keistuo- liui anglui užėjo į galvą mintis apdrausti nuo ug- nies savo cigarus.

Praslinkus metams anglas paduoda pareiškimą draudimo bendrovei, kad visi jo cigarai sudegę, ir pra- šo išmokėti premiją.

— Žinoma, mes tamstai atlyginsime nuostolius — atsako draudimo agentas. — O, ar galima būtų sužinoti, koku būdu cigarai sudegė?

— Koku būdu? Labai paprastai, aš juos su- rūkiau.

— Puiku! Mes tamstai sumokėsime premiją, bet tamstai teks atsakyti teisme už savo apdrausto turto padegimą.

Anglas suprato, kad jo šposas nepavyko. Jam te- ko atsisakyti nuo apdraudimo, kad išvengtų bylos teis- me.

Chicago—Wisconsin District
K of L DAY, JULY 4, 1931
MAZINAS PARK, Waukegan, Ill.
All Welcome

P A G A L B A

Pirmiemsiems savo draugams bei draugėms
naujoje šalyje skiriu.

Toli, toli nuo žmonių gyvenamų vietų niūrojo tamsus ir didelis miškas. Niekas nežinojo, kokie miško gyventojai ten gyvena, kokie augalai ten auga. Iš artimiausių gyvenamų vietų, saulėtą dieną, buvo matyti dangaus pakraštyje mėlynuojant medžių viršūnės; o kas už jo yra, tiek nežinojo, kad jau svetima karalystė prasideda. Iš miesto esančio už kelių mylių, ėjo platus vieškelis per mišką į kitos karalystės žemę; bet juo tik karaliaus pasiuntiniai, gerai apginkluoti, tekeldavo. Žmonės nei girios pakraščiu nelankydavo: tamsus miškas, lyg požeminio labirinto žiotys, juos gązdino. Plėšikai ir žmogžudžiai nesislapstė tame tyliame ir amžinai žaliame miške... Jaunasis kunigaikštis, galingas to miesto ir apielinkės viešpats, nekeldavo ten medžioti, nors drąsūs karžygiai ir geriausi šauliai dažnai viešėdavo ir medžiodavo su juo...

Ramu buvo miško gyventojams... Niekas nedrumzdė amžinos miško bylos, paukščių giesmių... Tik retkarčiais pratarškėdavo keliu ratai ar pradundėdavo raiteliai. Jie skubėdavo per mišką, nors niekas neatsimena, kad kam nors bloga čia būtų atsitikę. Miškas žmonėms atrodė lyg užburta dvasių karalystė...

Bet visgi miške gyveno žmogus...

Sulinkusi po daugelio dešimčių metų našta senutė lindėjo su savo anuke panašioje laikinų miško kirtėjų būdelėje. Ramu jai buvo leisti čia senatvę. Mergaitė padėdavo apeiti labai paprastą namų ruošą. Po darbų išėdavo jiedvi atsisėdavo aikštelėje tarp žolynų, ir senutė pasakodavo mergaitei viską, ką tik žinojo. O ji daug žinojo... Ji buvo buvusi mieste; ten gimusi ir augusi ir tik vėliau slėpdamosi nuo žmonių čia atsikėlė ir apsigyveno. Mergaitė laikė ją savo motina, o ši nieko apie tai ir nesakėdavo. Nemalonu buvo prisiminti apie savo dukrele, kuri Dievo nei Bažnyčios įsakymų neklausė... o vėliau... ji žuvo, o ji su jos mažyte persikėlė miškan...

Luiza norėjo pamatyti tą miestą, žmones, vežimus, didžiulius namus ir viską, apie ką jai močiutė papasakodavo. Bet kada imdavo pasakot, kaip ten žmonės gyvena, kad jie tarp savęs pykstasi, vieni kitus skriaudžia, Luiza rimtu tonu galvytę purtindama atsakėdavo:

— Mama, aš ten niekada neisiu, aš geriau čia malkų nešte atsinešiu. Juk čia jos visai netoli. O ten toli; reikia arklius mušti, kad parvežtų. O juk ten nei žydinčių gėlių nėra, nei paukštelių?

— Kame ten rasi, vaikelį? Visas miestas išgrįstas akmenimis, o vežimai tik važiuoja vienas po kito...

Ir Luiza, kai atsibosdavo klausytis, nubėgdavo šokinėdama ir rankomis plodama į upelį tekantį aikštelės pakraštyje. Šviesūs, geltoni plaukai driekdavosi užpakaly ir žaisdavo saulės spinduliuose. Nubėgusi krisdavo atkrantėje į žolyną ir galvytę pakėlusį dairydavosi — gal pamatys kokį žvėrelį... Jos skaistus, raudonas veidelis, su mėlynom akim ir gelsvoms kasomis buvo panašus į žydinčią gėlę. Kiškelis, ar kitas koks žvėriukas, nepastebėjęs prabėgdavo pro šalį arba netoli kur kramtydavo žievutę... Nelabai jie ir tesibijojo jos:

nei vieno nebuvo ji nuskaudusi. O ji žiūrėdavo, kaip jie šokinėja per šakas, kešelius, kaip paukšteliai spurkčioja nuo šakos ant šakos ir gieda savo giesmes saulei ir miškui.

Anksti rytą pašokusi, kai rasa nulenkėdavo gėlių galvas, dažnai ji išbėgusi nupurtydavo tuos netikrus deimanto karolius. Paukštelių giesmės ją linksmindavo, o melancholiška upelio gaida jiems pritardavo...

Taip bėgo jaunosios Luizos dienos. Niekas daugiau ji nepažino, kaip seną savo augintoją, mišką, upelį ir nieko daugiau ji nemylėjo. Ypatingai mylėjo močiutę... O ši jau labai rūpinosi kas su gražiąja Luiza daryti. Ji jautėsi ilgai nebegyvensianti. Mergaitė gi jauna negi gali pasilikti miško platybėse. Rūpestis dar greičiau varė senutę prie grabo lentos, kol vieną dieną ištikrųjų nesusirgo.

Luiza dabar labai rūpinosi senute. Darbo buvo iki valiai: ėjo miškan parinkti uogų, vaisių, reikėjo javų, grūdų sustrinti, malkų parsinešti krosniai pakurti. Ligonis dar atsisėdavo lovoje, pasakodavo, bet Luiza nedaug laiko teturėjo klausytis. Gi apie "rytojų" nei manyti nepamanė senutę, priešingai, tas labai vargino.

Vieną gražų popietį Luiza išėjo pasirinkt malkų Tikėdamasi rasti geresnių toje pusėje, kur niekada neidavo, ji perėjo nedidelį tankumyną, aikštelę, bet malkų jai tinkamų čia nebuvo. Pabėgo toliau ir pamatė platus vieškelį. Čia labai retai teateidavo, bet neturėdama laiko peršoko griovį, perėjo vieškelį ir, atradusi sausų šakų, prisirinko naštą ir grįžo namo. Bet dabar keliu artinosi dvi stovylos, panašios į senutės apipasakotus raitelius. Ji nesibijojo, nes plėšriųjų žvėrių čia nebuvo. Delto perbėgusi vieškelį pasimetė naštą ant žemės ir atsisėdo, kaip paprastai, žolyne šalia jų. Raiteliai dar greičiau artinosi.

Luiza sėdėjo ir su įdomumu laukė. Prijoję raiteliai sustojo. Abu buvo geležiniais šarvais ir kardais apsiginklavę. Jai besistebint vienas pakėlė nuo burnos šalną ir prašneko:

— Iš kur esi mergaite? Ar nepaklydai?

Luiza balbą suprato. Matyt, jų tautos žmonės, kurių nei vieno nebuvo mačiusi. Jaunas raitelis atrodė daug gražesnis už jos senutę. Ji bijojo akis pakelti... širdis smarkiai plakė, drebėjo...!

— Iš čia pat, — trumpai atsakė ir pažvelgusi į raitelį vėl nuleido akis žemyn, ant gėlių...

— Kad čia niekas negyvena. Kaip tu tokia jauna patekai? — norėjo iškvosti riteris, kuriam Luiza labai patiko, bet trumpą atsakymą "Nežinau" tegavo.

Tai kame gyveni? Ar viena? Mes norime pamatyti tavo namus. Nesibijok, mes nieko blogo nepadarysime, esame riteriai, silpnųjų gynėjai.

Mat yra žmonių, kurie kitiems padeda, — mąstė sau Luiza ir visai pasitikėdama drąsiau atsakė:

— Mūsų troboje tik viena senutė serga, daugiau nieko nėra. Aš nešuos medžių krosniai pakurti.

Riteriui pagailo mergaitės.

— O kur dingsi, kai ji numirs? Ar viena pasiliksi čia gyventi?

— Nežinau!

— Tai vykime su mumis, ten toli už miško į miestą, kur visi žmonės gyvena.

— Ne, — atsakė mergaitė. — Ten žmonės yra pikti, — ir prisiglaudė prie naštos, lyg pagalbos prašydama. Pasižiūrėjusi dar kiek į keleivius, ji greitai atsikėlė, pasiėmė našta ir nubėgo savo keliu. Vienas keleivis vardu Albertas, nušokęs nuo arklio nusekė paskui. Įėjęs į lušnelę, kurion ką tik įbėgo mergaitė jo nepastebėjusi, jis rado senutę sunkiai bekvėpuojant. Mergaitė stovėjo šalia jos ir verkė. Albertui įėjus, senutė pakėlė akis:

— Eik su juo, Luizytė! — kalbėjo lyg instinktyviai, — Dievas pats tau atsiuntė žmogų. Jis ir tepadedu...

Riteris nusiėmė šalną. Senutė nustojo kvėpuoti.

— Jau mirė! — ištarė keleivis; Luiza gi ašarotom akim žiūrėjo į nepažįstamąjį, į kurio rankas atiduotas jos likimas.

— Ar eisi su manim, Luiza? — švelniai užklausė.

Mergaitė nuleido akis. Ji nežinojo ką sakyti; jautė, kad jis artimesnis jai už visus, bet nedrįso artintis. Pagalios vėl pasižiūrėjusi į pabalusią jau senutę pravirko. Keleivis priėjęs paėmė už rankos. Ji truktelėjo.

— Nusiramink, Luiza! Ne amžius ir mes te gyvensime; nei juste nepajusime, kaip nueisime prie jos, o kol dar gyvename, turime savo dienas rūpintis. Kelkis, Luizyte! Eikime. Turime toli parkeliauti.

Luiza kiek nusiramino. Palengva pakilo, nedrąsiai pasižiūrėjo į šalia stovintį riterį.

— Aš dar gėlių atnešiu, — ištarė:

Ir neužilgo apdėję gėlėmis senutės lavoną, abu apleido trobelę, gerai uždarė duris ir nuėjo į vieškelį. Riteris paimdavo mergaitei už rankos, kada lipdavo per nuovartas, kemšus, o ji nesuprasdama, kam jis tai daro, nedrąsiai pasižiūrėdavo į jį. Ji pamilo jau jį...

Priėjo ir vieškelį. Albertas užsikėlė Luizę ant savo arklio ir visi drauge nuėjo.

Temo.

Riteris pasakojo įvairiausius savo nuotykius. Luiza įsivaizdino, kad ir jiems dabar kas atsitiks. Tad kiškeliui kur suūbavus, ar paukšteliai spurkstelėjus nuo kelio ji bailiai glausdavosi prie jo šarvuotos krūtinės. Riteris drąsindavo, jausdamas malonų mergaitės prisilėtimą.

Bet kelionė praėjo ramiai ir jie atsidūrė karaliaus dvare. Kunigaikštis maloniai sutiko keleivius, nes jie buvo geriausi jo draugai ir dvare nuolatos gyveno. Luizai paėmęs už rankos nusivedė drauge į savo rūmus, gražiai ją aprėdė ir čia apgyvendino. Tokiu būdu ji tapo kunigaikščio rūmų papuošalu, gražesniu už gėles ir brangiausius akmenis. Svetimų šalių karaliai ir riteriai atvykę paviešėt norėdavo visada matyti ją savo draugystėje, bet ji šalinosi. Luiza labiausiai mėgo išėjusi balkonai ar sode atsisėdus paskaityt knygas, pasimokyt. Tik Alberto draugystę mėgo. Jis ir skaityt ją išmokino. Svečiai sakydavo, kad Luiza nepriprato dar prie rūmų gyvenimo, bet mergaitė nugirdusi tokią kalbą dažnai nusijuokdavo. Ji nieko nesakydavo, tik įėjusi savo kambarin ar sode laukdavo bene ateis Aliukas, bet jam prisipažint nedrįso, laikėsi šalta. Užtat Albertas su kunigaikščiu nežinojo ką su ja daryt, nes, rodės, kad ji niekada vyriškio nepamils. Kai kada būdavo meilesnė Albertui, o kada pat šalta...

Ir taip bėgo dienos, o permainos nebuvo.

Svetimi priešai iš už miško užpuolė jų žemę. Visi riteriai tapo pašaukti karan. Albertas išvykdamas įėjo atsisveikinti su Luiza. Įėjęs nustebo matydamas kad mergaitė nuraudo ir jos akys pasruvo ašaromis. Matyt, ji suprato, kokių tikslu jis įėjo. Albertui gaila pasidarė. Jis nežinojo, ką sakyti.

— Tai jau išjoji, — pro ašaras ištarė Luiza.

— Ir vėl grįšiu, — dūmojo atsakyt Albertas.

— Ne, Aliuk, nebgrįši. Čia pikti žmonės. Ten miške daug geriau.

— Nesibijok, Luizyte, aš grįšiu. Pasitikėk mumis, mes nugalėsime priešą! — kalbėjo Albertas žengdamas arčiau ir žiūrėdamas į mėlynas, kaip dangaus akis. O jei ji žūčiau, tai kas tau?

Luiza tylėjo. Per veidą ramiai riedėjo tyrūs ašarų lašeliai. Po balta bliuskele krūtinė palengva kilnojos. Albertas norėjo pabučiuot raudonai baltus skruostus, nuoga kaklą... juk gal paskutinį jau kartą besimato....

Kieme suskardeno trimito balsas...

— Sudie, Luizyte, — ištarė palengva tiesdamas ranką.

— Aš tave myliu, Aliuk, — susnibzdėjo ji puldama jam ant kaklo, — ir galvytę padėjusi ant peties verkdamas šnibzdėjo: "Tu turi grįžti, turi grįžti. Albertas pridėjo lūpas prie įkaitusių jos skruostų. Ji glaudėsi dar labiau lyg nenorėdama skirtis.

Bet atsisveikino. Albertas žinojo dabar, kad Luiza jį myli. Tad kupinas drąsos ir pasiryžimo užšoko ant žirgo ir išjodamas pro vartus dar pažvelgė atgal. Luiza stovėjo prie lango ir mojavo rožės žiedu, tai siuntė paskutinius atsisveikinimo ženklus.

Pasibaigė laimingai karas. Užpuolikai buvo toli nuvyti. Didelis ir turtingas kraštas už miško teko nugalėtojams. Kelias per jį pasidarė gyvas. Pirkliai ir žmonės įvairiausiai reikalais nuolat keliaudavo. Pradėjo karaliaus rūmus pasiekt gandai apie žmogžudystes ir plėšimus miške.

Riteriai ir bajorai gi rūmuose linksminosi: šimtai tarnų lakstė apie juos, o tūkstančiai vargo žmonių dirbo, kad jie galėtų puotauti. Visa tai matė Luiza. Ji šalinosi nuo jų. Tik Albertą dabar atvirai mylėjo. Visi tai matė, ir daugelis pavydėjo. Albertas taip pat nekartą pastebėjo draugų pavydą. Delto, kada muzika ir dainos skambėdavo rūmuose juodu išėję į sodą atsisdėję ant suoloelio gėrėdavosi nakties saule, dangaus žiburėliais ir susiglaudę tyliai kalbėdavo apie dienos įvykius, darbus ir... juodviejų ateinantį gyvenimą.

— Grįžkim, Aliuk, į mano gimtinį mišką, — dažnai sakydavo Luiza. — O ten niekas tau nieko nepavydės... Ten nebūsi našta dešimtims vargdienių, kurių būvį nori pagerinti. O jei keleiviui ar kam padėsi, galėsi džiaugtis gerą padarę. Mudu tada, kada tu būsi nuvargęs, nueisime ant upelio kranto, gėrėsime lakštingalų giesmėmis ir upeliui kalbant aš tave pabučiuosiu šimtais kartų už tavo gerus darbus. O čia ką tu gali kam gerą padaryti. Tiesa, kada ištiesi pagalbos ranką kokiai senelei ar vargdieniui, bet juk už tai jie ir vargsta, kad mes galėtumėm gerai gyventi. Jūs tai del savęs padarot, bet nei šimtosios dalies to, kas reikėtų padaryti.

Albertas tada tylėdavo. Teisybė smigo į širdį. Kartais sakydavo, kad jau taip pasaulis yra susitvarkęs, bet Luizos tas nepatenkindavo.

Vieną tokį gražų vakarą, kada rūmuose baliavojo daugybė sukviestų svečių, Albertas su Luiza, kaip visada susiglaudė, kad rodos, juto vienas kito širdies mušimą. Albertas viena ranka apkabinęs per liemenį Luizą, kita ranka braukydamas rožės žiedu jai per veidą tyliai kažką pasakojo. Luiza gi rankas sunėrus ant Alberto peties ir jomis apkabinus po kaklą, galvytę padėjus ant kito peties užsimasčiusi netiksliai atsakinėjo, delko kartais abu gardžiai nusijuokdavo...

Buvo jau prieblanka, sutemus. Mėnulis dar nepatekėjęs. Aplinkui tamsu, tik rūmų langai žibėjo skaidria šviesa tolimoj. Jokio garso nesigirdėjo, net rūmų aidai nesiekė jų ausies... Žiogiai pakaitomis džiuravo... Staiga jie išgirdo šlamesį užpakaly. Albertas žvilgterėjo. Tam pačiam akimirksny sublizgėjo kardas ir nepažįstamo žmogaus ranka smeigė į Albertą. Bet laimė kardas pateko tarpan kliudydamas tik Alberto ranką. Jis vikriai griebė žmogžudį, rankas surišo, užkimšo gerklę ir pririšęs prie medžio paliko, kad visą išsiaiškintų. Į rūmus nebėjo ir niekam nieko nesakė. Patylom sugrįžę Luizos kambarin visą naktį kalbėjosi.

— Eikim iš čia, — dar karščiau dabar vadino Luiza. Ten galėsi miegoti, žolynuose naktį, niekas nepasikėsins tave nužudyti. Aš sėdėsiu šalia tavęs ir nuo miško kraugerių musių apsaugosiu. Tu galėsi ramiai sapnuoti ką norėsi.

— Na, o jei galvažudžiai užpuls? Dabar ir ten jų yra.

— Et, Aliuk, jie mums tik duos progos padėti nelaimingiems. O mes nieko neturėsime, nieko iš mus ir nenorės.

Po ilgų kalbų nutarė pagalius ištikrųjų ten grįžti.

Ryto metą, dar anksti, buvo girdėtis, kaip kažkas pasibeldė į Alberto kambario duris. Po valandėlės dviejų žmonių žingsniai artinosi į Luizos kambarį.

— Jis čia bus, nugirdo Albertas jų kalbą ir pasislėpė už verandos.

Pasibeldė. Luiza, šalta, kaip visuomet, kiek nu-liūdusi atidarė duris.

— Ar čia nėra Alberto? — išgirdo jis draugo Ferdinando balsą.

— Ne, jo čia nuo vakar nebuvo, kada išėjo su tokiu nepažįstamu kažko į sodą.

— Atsiprašome labai, mes jo ieškome, — atsakė ir išėjo.

Luiza matė; kaip antrasis kumštelėjo Ferdinandi, kaip nueidami linksmi juokėsi. Juodu suprato, kad tai jų žudytojai buvo. Nieko nelaukdami pasivadino kunigaikštį, viską jam papasakojo ir pasakė, kad tuoj išvažiuoja. Ir kiek nestengėsi kunigaikštis, juodu atkalbėti nuo savo užmanymo, viskas buvo veltui. Pasi-kiesinusiems jis liepė paskirti bausmę, kokią tik nori, bet juodu dovanuoja jiems iš širdies.

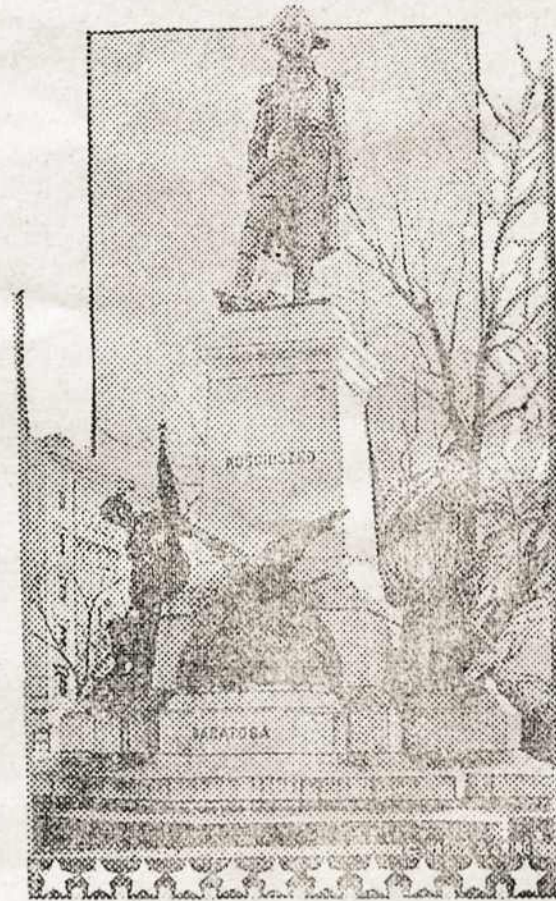
Matydamas kunigaikštis tvirtą jų nusistatymą, pažadėjo pagalbą visuomet kokią tik galės ir leido pasiimti iš jo dvaro su savim ką tik nori, bet juodu be reikalingiausių daiktų nieko daugiau neėmė. Padėkoję kunigaikščiui už viską ir su ašaromis atsisveikinę iškeliavo, ten apsigyveno ir į rūmus niekada negrįžta. Matyt gerai sekasi.

Dar ir dabar kas žino tą mišką gali užėti juodu ten begyvenant. Dienomis jie dirba drauge, kad galėtų maitintis, laisvomis valandomis džiaugiasi, susėdę ant akmens pas upelį, stebūklinga gamta, o pa-

galbą teikia nelaimingiems visuomet kuomi tik galėdami....

KOSCIUSZKO

Son of Lithuania Who Fought for Liberty of America

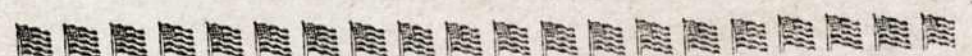
More than a century has passed since he died in exile, an impoverished and broken-hearted failure, yet the world thrills to the name of Thaddeus Kosciuszko, one of the most useful and popular officers in the American army during the Revolution.

He was less than thirty when in the autumn of 1775 he left for France, where the conversation was all of the struggle between Britain and her North American colonies. So enthusiastic did he become over the prospect of fighting on foreign soil for a freedom denied his own country, that in the spring of 1776 he sailed for Philadelphia, where he volunteered his services and was accepted by the American forces, which he faithfully served during the six years that followed.

His first job was the fortification of Philadelphia against possible attack by the British fleet. So well did he do his work that congress gave him the rank of colonel in the engineering corps. A second achievement of his was the fortification of West Point on the Hudson, the site of which he is said to have chosen. He threw up the fortifications which saved Saratoga and fought brilliantly there and at Yellow-springs. Later, in the South, he succeeded Laurens in charge of military intelligence.

Chicago—Wisconsin District
K of L DAY, JULY 4, 1931
MAZINAS PARK, Waukegan, Ill.
All Welcome

— Arėjas Vitkauskas.

SUŽINOJIMAS SAVO ATEITIES

Žinomas Japonų astrologas Ma-to-Uidi leidžia nustatyti būdą ir žmonių likimą pagal jų gimimo datą.

Astrologija mūsų laikais pasidarė madiškas mokslas ir astrologai labai gerbiami. Jų mokymosi sritis — dangaus švitalų įtaka. Žemės ir jos gyventojų likimai — patraukia kiekvieną dieną naujas pasekėjų mases.

Mes nesiiimame pasakyti nieko mūsų skaitytojams nei už nei prieš astrologiją nors ji teikia gana daug įdomumo.

Tam tyčia besiįdomaujantiems astrologija spausdiname įdomius davinius, kuriuos paskelbė neseniai japonų astrologas Ma-To-Uidi. Paliekame patiems skaitytojams patikrinti kiek teisingi ir tikri japonų mokslininko išvadžiojimai.

Reikia atsiminti, kad visos paduodamos žemiau datos pritaikintos naujam stiliui.

1, 10, 19 ir 28

Visi gimusieji tose datose (bet kuriame metų mėnesyje) yra po Saulės ženklų. Jie stiprūs, griežti ir paprastai pasiekia savo. Jie turi gabumą valdyti žmones ir turi pasisekimą bet kokioje srityje.

Jų griežtumas pasireiškia dar ankstyboje jaunystėje pasirenkant kurią nors karjerą. Jų simpatijos ir antipatijos labai griežtai pasireiškia.

Paprastai "Saulės žmonės" daro puikią karjerą bankuose, valdžios įstaigose ir visur, kame tenka turėti reikalą su pinigais.

2, 11, 20 ir 29

Šios datos yra Mėnulio įtakoje. Asmenys, gimusieji tose datose — svajotojai ir idealistai, linkę į nusivokimą ir daugiau svajoja, kaip užsiima koku nors darbu.

Jie labai įspūdingi ir nervingi, lengvai pasiduoda įtakoms, nežiūrėdami, kiek jos naudingos jiems.

Savaip jie užsispyrėliai, nežiūrint silpnos valios, ir juos sunku įtikinti kuo nors, jeigu jie "užsispiria". Jie stato pilis ore ir laukia iš gyvenimo perdaug. Nusivilimus jie perkenčia gana lengvai, nes nuolat gyvena įsivaizduojamame pasaulyje.

Tie žmonės turi pasisekimą literatūros darbe; pasiekmingai jie pasirodo scenoje, bet tą galima priskirti tik jų kūrybinei vaizduotei ir galėjimui dirbti naktimis.

Piniginiuose reikaluose jiems užtikrintas atitinkamas pasisekimas, todėl, kad Saulė padeda visumet Mėnuliui.

3, 21, 12 ir 30.

Šios datos po Jupiterio ženklų.

Žmonės, gimusieji tose datose pašaukti būti šio pasaulio didžiūnais.

Jie prigimti žmonių valdytojai. Jų valia visumet nukreipia į gerąją pusę ir jie gali daryti didelės įtakos į tuos, kas su jais susiduria.

Jų planeta padeda pasisekimui ir gerovei ir jie visumet lieka nugalėtojais, jeigu siekia karjeros, padiktuotos jiems širdies traukimu.

"Jupiterio žmonės" yra gero būdo, geri ir didžiadvasiai, nekenčia melo ir klastos.

4, 13, 22 ir 31.

Asmenys, gimusieji tose datose, yra Urano planetos įtakoje.

Uranas — staigių įvykių, planeta ir žmonės, esą jos įtakoje, nepastovaus būdo ir linkę į greitas permainas.

Nuolatinės permainos likime, kelionės, nelaimingi atsitikimai, meilės nuotyčiai ir persiskyrimai lydi juos visur.

5, 14 ir 23,

Žmonių, gimusių tose datose, likimus valdo planeta Merkurijus.

Tie žmonės nepriklauso oro permainų. Jie sveiki, gyvenimo oro kupini ir įvairiašaliai. Jie gali imtis bet kokios specialybės ir labai sekasi.

Jie yra linkę prekybai, beletristikai ir mechanikai.

6, 15 ir 24.

Veneros skaičiai.

Visi, gimusieji tos planetos įtakoje, paprastai geri ir linkę stipriems prisirišimams.

Jie mėgsta gražumą visuose jo pasireiškimuose ir linkę žaidimams ir linksnumui.

Jų prigimtyje yra pradžia didelių meniškų gabumų ir jie turi turėti pasisekimą tapyboje, muzikoje ir scenoje.

Jie yra linkę savimeilei ir prabangai, bet laimė ir spindėjimas yra jų įgimta teisė, todėl medžiagiškas gėrybes jie vertina labiau už kitas.

7, 16 ir 25.

Neptūno žmonės.

Jie mėgsta jūrą ir jų sveikata reikalauja buvimo jūros krante.

Iš prigimties tie žmonės užsidarę, slapūs ir nepastovūs.

Dažnai juos apima liguistas traukimas į religiją. Jie linkę idealizmui, labai kenksmingam jiems.

Pasisekimą jie pasiekia jūrevio karjeroje arba įmonėse susijuosusiose su jūra.

8, 17 ir 26.

Saturno datos.

Gimusieji tos planetos įtakoje griežto būdo, tylūs ir kiek linkę pesimizmui, bet drauge pasitikį savimi ir nemėgsta pašalinio įsikišimo.

Skriaudų jie niekumet neužmiršta.

"Saturno žmonės" mėgsta ramumą ir vienumą, mėgsta skaityti ir nenoriai būna draugijoje. Jie sekmingai gali būti pionieriais srityse, dar nepaliestose kultūros.

9, 18 ir 27.

Marsas — stipriausia iš planetų — padeda žmonėms, gimusiems tose skaitlinėse.

Tai karšti, stiprūs, griežti žmonės.

Kai jie grumiasi dėl ko nors, tai paprastai pasiekia savo. Jie geros prigimties, bet užsidegą, jų pyktis niekumet nebūna ilgas.

Iš jų išeina puikūs kareiviai, geri valdovai.

Jie gali padaryti drąsius nutarimus ir pasiruošę kovoti dėl kito iki paskutinio atdūσιο.

IŠ VYČIŲ GYVENIMO

A LINE FROM THE EDITOR.

Many a month have I waited for your articles, either in Lithuanian or in English, but you, dear Knights, seem to have forgotten that the Knights of Lithuania have a magazine, which endeavors to reflect the true spirit of our organization. Indeed you yourselves say that the publication is very poor; a few Lithuanian stories, correspondences, jokes and an English short story now and then. Do you know that the older people of our nation are saying: "Is this a true picture of the Lithuanian youth in America? Is that all the creative talent the youngsters possess? Can't they write or produce something that would equal to or even surpass the articles and stories that some of your old members have done? In replying to the old folks I am sure that we can say: "No, "Vytis" is not a true reflection of the powers and abilities of the Lithuanian youth of America. We possess intellectuality and ideas, but we have refrained from expressing ourselves. Now, we are going to start and show our parents and friends what we can do."

Yes, I agree with you. Come, dear Knights of Lithuania, let us get to work and make our little magazine become a real publication.

How can we do this? It is easy. First, we should all try to pay our dues in advance or when they are due, so that we would enable the "Vytis" to become somewhat financially independent. Second, all of you that are capable of using a pen, I know many of you are, should begin to contribute to the pages of our magazine. Start at once, do not wait for to-morrow!

Third, if you have any suggestions by which we could improve our magazine and our organization, send them to the K. of L. Centras or have them printed in the columns of "Vytis".

Now, come let's get to work. Let this be the beginning of the "Revival of Lithuanian Youth in America." Let us celebrate the Twentieth Anniversary of the Knights of Lithuania, which will be here next year, with an improved and well established "Vytis".

CLEVELAND, OHIO.

Station C L E V E L A N D Council 25 broadcasting it's first program in quite a long time.

All you Knights of different cities probably think that we are very selfish in relating our very many doings to you. But to be frank we are not selfish but we really have been very busy here of late, and we are certain(?) you all will understand and forgive us whole-heartedly!

Now we shall try to list our events — probably not chronologically — but possibly in uniform sequence. Undoubtedly you know that during the cold, wintry months a card party was held every week at the homes of different members — cards and games were played and after Lent — dancing of course. The fee was usually 15 cents, but at times it was raised. And we sure did have a nice crowd that followed every card party and no cold winds, rain, snow, slush, or what

PETRAS LUIZA

Lietuvos Vyčių 25 Simano Daukanto kuopos narys, (Cleveland, Ohio). Jau antri metai, kaip joje pirmininkauja. Petriukas kiek man tenka atsiminti yra jauniausias 25 kuopos pirmininkas, ir gal turintis daugiau simpatijos jaunime už buvusius pirmininkus. Vytis P. Luiza yra linksmo būdo, didelis clevelandiečių lietuvių scenos mėgėjas, vaidyla — komikas, gabus pianistas ir koristas — tenoras. Mūsų Petriukas ne tik Vyčiuose randa laiko darbuotis, bet ir D. L. K. Vytauto Draugijoje (jis yra nut. rašt.) L. R. K. S. A. 8-tos kuopos (fin. rašt.) Kiek prisidėjęs suorganizavime Cleveland'e naujos Vyčių kuopos ir vienas pavyzdgingiausių jaunikaičių šioje kolonijoje.

have you, could keep these loyal Knights from attending these weekly affairs.

The very good purpose (Oh! yes, we had one) for sponsoring these said parties was to have a "Mother and Father Banquet" — it was held on Mother's Day Eve. — and we are sure that not one of the hundred or so were disappointed in the food, drinks, cooks, waitresses, bartenders, toastmaster, speeches and entertainers! Whew! —

The entertainment included piano solos by Albina Šalaševičius and Marcellinus Zitkus, Chuck Simonaitis played the accordion. A girls' quartet made up of A. Šalaševičius, A. Norbuta — altos; O. Ragazinskas and S. Ivinskas — sopranos. They sang four songs that had been translated from popular English songs, namely — Alabama Lullaby, Wabash Moon, At Last I'm Happy and Ukelele Moon! So much for entertainment.—

The crowd did not disperse until four or thereabouts. Well, we all had a real time — especially the parents, 'cause you see we all did our best to please them.

Everybody must have liked the card parties for event tho' the banquet is a thing of the past — card parties are still held. But to tell you the truth — you can hardly call them "card parties", 'cause we very seldom play cards but we "coffee pot" and dance quite a bit. Puzzled at the "coffee pot"? So were we at first, but it is merely a game played by us Clevelanders.

Mr. A. Onaitis, attended one of the card parties and he, too participated in "coffee pot". We wonder if you enjoyed it, Mr. Onaitis. You sure did seem to be having a good time.

Let's drop the card party subject and tell the folks that the "Hounded House" or "Užkerėti Namai" given May 3 went off swell and dandy! Evidently you heard but hearing it twice won't hurt you, we guess!

Now a little bit of our current happenings. At present we are all planning and anxiously waiting for the on-coming picnics and I suppose the rest of you are too. June 28 we are planning to have a real outing for the Knights only (parents may come if they choose too — preferably not) and maybe it won't be a real picnic we can hardly wait. You'll hear all about it later, folks.

Adelle Oshetsky, we all are very glad to see you up and around again, quite a bit like your old self or probably even more so. (Adele had an appendix operation May 4).

Stella Ivinskas, is it true that you resigned from the "Veikiančios" committee because a certain somebody else did?

It is said that our honorable Vice-President, Peter Cherniss has never had a date (sounds impossible — because he really is very good looking, girls) but rumors are spread that a certain young lady, heretofore mentioned makes his heart beat a trifle faster. Is it true, Pete?

We all wonder why it is that Albina Kulbis doesn't attend our social affairs anymore. Al, did he mean so much to you, too?

Will wonders ever cease? Frank Mačienas walked in on us at a card party Saturday night, it was a drizzling night too. What's so funny about that? You all ask. You see, Frank happened to get here from California with about six dozen oranges and not a soul knew of this unexpected return.

And it sure is a surprise to see Amelia Norbuta attending all the meetings and social gatherings — wouldn't doubt it the least if there was somebody back if it all, but maybe her girl friend Olga Ragazinskas (a new member) used her influence. No matter what the influence was — it sure was effective for both attend everything. Glad to have you two girls.

Anr so station C L E V E L A N D ends its broadcast for the time beeing and we all promise to be with you in the very near future and we are sure we will be able to say a few things about the romances just getting started. Toodle-loo!

— A Clevelender.

KUN. ANTANAS KARUŽIŠKIS.

Lietuvos Vyčių 25 Simano Daukanto kp. (Cleveland, Ohio) narys; dvasios vadas ir P-lės Šv. Nek. Pras. parapijos klebonas. Daug dirbantis savo tautai ir motinai bažnyčiai. Jis yra didelis Vyčių rėmėjas ir pirmas organizatorius savo parap. Vyčių naujos kp., tai vienas mūsų organizacijos apaštalu, kuris taip mylėtų jaunimą — Vyčius. Pas jį visuomet Vyčiai turi pirmenybę, tėvišką užtarimą ir pamokinimą.

Nors kun. A. Karužiškis nepersenai apsigyveno Clevelande, bet jo simpatija savo tautiečius lietuvius žavėja ir prie savęs traukte traukia. Ši dvasios vada ne tik jaunimas yra pamylėjęs, bet visi Clevelando lietuviai, nes pas jį visi yra lygūs. Atsimenu, kada gerb. kun. A. Karužiškis atvyko į Clevelandą užimti naujoje parapijoje klebono vietos, nieko čia gero nebuvo, ką dabar galima pasakyti? — Išigijo naują nuosavą vietą, kuri randasi gražiausioje Clevelando apie linkėje. Šį darbą atlikęs — pradėjo organizuoti savo parap. draugijas bei kuopas. Pirmiausiai buvo suorganizuota šios draugystės: Labdarybės Moterų Dr-ja; Moterų Sąjungos kuopa; vėliaus L. R. K. S. A. 307 kp., o dabar tapo suorganizuota Lietuvos Vyčių nauja kuopa, kuriai iš Centro dar negautas numeris. O už šią visą darbą didžiausia garbė priklauso gerb. kun. A. Karužiškiui.

Bet nereikia manyti, kad tai buvo lengvas darbas, tai visa padaryti — prie to radosi ir trukdytojų — priešų šiam jo darbui, o labiausiai tai dėlei Vyčių kuopos suorganizavimo, bet šis vadas mokėjo ir su jais apsidirbti.

Tiek turiu pasakyti, kad daugiau tokių dvasios vadų būtų mūsų organizacijoje, tai ji kitaip stovėtų. Taigi lai Visagalis suteikia tau, mielas tėveli sveikatėlę ir ilgiausį gyvenimėlį ir ant toliaus taip taikingai sugyventi su savo parapijonais, o labiausiai su jaunimu — Vyčiais!!

Padėkos Žodis.

Laikau sau už garbę pareikšti širdingiausį padėkos žodį gerb. Liet. Vyčių 25 Simano Daukanto kp. nariams ir visiems draugams, kurie tik kuo prisidėjo su rengime man "surprise party" ir už nupirkimą tokios brangios ir gražios dovanos — rašomosios deskos, kuri man labai bus naudinga ir nepamirštama.

Niekad nemaniau, kad Liet. Vyčių 25 Simano Daukanto kp. taip įvertins tokį mano silpną darbavimąsi jai ir kad mane apdovanos tokiomis brangiomis ir gražiomis dovanomis, kokiomis apdovanojo šis brangus jaunimas. Trumpame bėgyje, berods, susilaukiau jau net kelintą dovaną, kurių niekad negalėsiu pamiršti. Netikiu, jog aš užsitarnavau tiek garbės bei pagerbimo, kiek tu brangus jaunime man suteiki.

Ačiū Dievui, jau priklausau šioje kuopoje virš penkiolikos metų ir visuomet stengiausi, kiek mano jėgos nešė dirbti sutartinai su tavimi, brangus jaunime, ir už tave užstoti, bet-gi tokios garbės neužsitarnavau, kokią jūs man suteikiate.

Neturiu tiek žodžių pareikšti, tau mielasis jaunime, kiek mano širdis trokšta ir mintys diktuoja, nes laikraštyje užimtų daug vietos tai visą aprašyti. Taigi stengiuosi kuo trumpiausiai ir aiškiausiai tai visą pasakyti — neužmiršiu tavęs brangus jaunime — Vyčiai iki savo karsto lentos, ir visumet būsiu tau ištikimas ir paklusnus!

Taip pat negaliu praleisti neištareš ačiū šioms ypatom: vytei St. Ivinskaite, vytei V. Simonaitei ir vyčiui V. Krasauskui, kaip vėliau teko man sužinoti, kad šia man "surprise party" daugiausiai rūpinosi. Nors jų šis darbavimasis nemažai pridavė man baime ir išgąščio, bet iš kitos pusės nemažai ir džiaugsmo. Dar sykį tariu nuoširdžiausiai ačiū visiems!

Juozas Sadauskas,
1513 Larchmont Rd.,
Cleveland, Ohio.

PATERSON, N. J.

Council 61.

What's the news everybody wants to know? Don't blame me much for the disappearance of our regular, column we had in the "Vytis". Our corresponding committee needs a little shaking up.

Our little Paterson is for more charming and beautiful; our "Vytis" crowd is larger and finer than ever.

What jolly good times; we have one party after another. So dizzy are we from the festivities (now don't misunderstand me; our dizziness is not due to any thing that comes iced out of a shaker, but just friendship of our friends).

We had several big dances; one for the Parish; one for sports. Both were very gay, lively occasions with a splendid merry crowd.

We also had several socials which all the members enjoyed. The girls supplied the cake and candy, the boys furnished the drinks and music. The most interesting entertainment of the evening was the debate. The subject was "Why should I be a member of the K. of L. and what do I get out of it." Four of our popular boys: Joseph Dutkus, J. Janucitai, Johnny Sprainitis and Geo. Yesolitis took part.

Our Annual May Ride to Bear Mountain on the second Sunday was a great success. Everybody came home gloriously tired but very happy.

I often wish this question was brought up in our district convention that all the New York and New Jersey districts would find a suitable date when all the lodges could meet, say at Bear Mountain once a year in May, or some place where we all could meet and share and double our fun and success. Heh you all what do you say — splendid idea "me thinks". We have May Rides, we all have Beach Rides. Why not get-together?

The most interesting event of the year we were looking forward to was the Track Meet in Linden of the K. of L. It sure proved to be a successful day for Paterson; we came home with eleven medals. Watch our coming next year, when we capture the trophy. Believe me we mean it.

Our club at present is bigger and finer than ever before. We are close to the "One Hundred Mark" Rev. Karalius our new priest is working boasting and co-operating with all his zeal among us. Our new fashion. All our meetings are interesting and enterprising. Joseph Dutkus is keeping order in a nice taining.

Our next affair is the coming district meeting at Elizabeth. Yes sir we're coming down, 100% strong. Our elected delegates are: Miss Mary Sasnosk, Rose Mitchell and two young men, forgive me, I don't quite recall who they are.

— Paterson Rose.

NEW YORK, N. Y.

Council 12.

On the morning of May 17, 1931, a very gloomy, cloudy day, we, the members of Council 12 were starting out on our annual hike. This is the type of weather we always have for our hike. Everybody blinked nervously and did not know, whether to take their umbrellas or just go along in a bathing suit. And if memory serves me correctly we had 22 active members present. A coin was tossed — it was heads, which meant that we were to be on our way to Englewood Cliffs.

We dived into the tunnel (that's the subway) were luckily we were seated, and to amuse ourselves started to play handball in the car. After riding for some time we disemerged at Dykman Street, and alas, the sun was shining brightly. There was much rejoicing and the Knights greeted the bright day with a feast of Wieners (Hot Puppies). The crowd then dashed wildly down towards Noah's Ark, a Ferry

Arriving at the Cliffs, and what cliffs! we gave one look and decided to turn back and go to a movie instead. However, the boys volunteered to carry the girls the rest of the way and after some two hours of this we finally hit an ideal spot. It looked like the place where Columbus first landed. Luncheon was immediately served; music provided and dancing avoided (due to fallen arches, blisters, sprouting corns and what have you.) When our hunger was appeased, some of us partook in various games while others roamed about this hilly country. It was seven o'clock when the crowd decided to break for home.

On our way back our feet began to complain and so we thought it best to rest on the banks along the beautiful Hudson. As the sun was completely hidden by this time, one of our boys, John Ackalaitis to be exact, sitting on a low rock did not notice the high tide and was suddenly greeted by a large wave rushing in and enveloping the rock. This cause quite a commotion as John was nowhere to be seen until a few seconds later when his head bobbed up from the Hudson River. To make matters worse another chap, John Wainis by name, together with our cook, Helen Brosky, also took a plunge into the tempting waters.

This delayed our going home and when we finally started, the girls complained that they were starved and the boys that they were thirsty. Nearby was an inviting place called "Dew Drop Inn." So we did. This was the outstanding feature of the day. It was a typical gathering... wine was sold... everybody bought... plenty of good food... Whoopee and 3 Hurrays! The place crowded. Waiters fell over each other brushing flies from Miss Brosky's pie. The cash register sang merrily and gradually we were becoming broke. Here we stopped, collected ourselves and made a last dive for the subway which brought us home with severe cases of sunburn, big heads and tired feet.

IŠ LIETUVOS VYČIŲ NAUJOS ANGLIJOS APSKRIČIO SUVAŽIAVIMO.

Gegužės 17 d. 1931 m. Šv. Pranciškaus Parapijos Svetainėj Lawrence, Mass. įvyko Vyčių suvažiavimas.

Posėdis atidarytas Apskričio Pirmininko Kazio J. Viesulos, 2 valandą po pietų. Malda atkalbėjo vietos klebonas kun. F. M. Juras.

Suvažiavimo prezidiumą sudarė:

Pirmininkas — K. J. Viesula

Vice-Pirmininkas — J. Jeskelevičius

Raštininkė — M. Philipienė

Maršalka — S. Chaikauskas.

Mandatų Komisija:

E. Versekiutė, E. Umputė ir J. Laučka.

Mandatų komisija praneša, kad visi mandatai tvarkoj. Iš viso prisijūsta 45 delegatai ir 5 svečiai.

So. Boston 17 kuopa — 19 atstovų;

Lowell 115 kuopa 10 atstovų;

Lawrence 78 kuopa 16 atstovų.

Paveikimus suteikė — Kun. F. M. Juras.

R. Sault vietos parapijos vargonininkas, labai gražiai paaikškino apie muziką ir jos reikšmę gyvenime. Vyčių Organizacijos Tėvas — Mykolas Norkūnas Vyčių istoriją nupiešė. Juozas Laučka, Pavasarininkų atstovas ragino Vyčius dalyvauti 1932 metais Pavasarininkų Kongrese.

Raportai pereito susirinkimo ir buvusio veikimo priimti vienbalsiai. Nuo 1930 metų Vyčių Gegužinėš liko pelno \$95.65, nuo Vasario mėnesio Semi-Formalų Šokių \$130.20. Komisijos buvo pagirtos vienbalsiai už pasidarbavimą virš minėtom pramogom.

Vyčių Gegužinėš šiais metais įvyks Palangoj, Lawrence, Mass. bendrai su Lawrence Parapija.

Atstovai išrinkti į Vyčių Seimą, kuris įvyks Brooklyn, N. Y. Rūgpiučio mėnesį, yra Emilija Simoniutė ir Vincas Tamuliūnas.

Nutarta, kad po kiekvienu Apskričio suvažiavimu turėti debatus. Kuopa, kuri laimės, gaus dovaną \$10.00. Ateinantis Apskričio Suvažiavimas įvyks Bostone.

REZOLIUCIJOS: 1. Lietuvos Vyčių Naujos Anglijos Apskrieties Suvažiavimas įvyks Lawrence, Mass. 1931 m. Gegužės mėn. 17 d. apsvartęs Amerikos Lietuvių jaunimo gyvybės klausimą įgaliojo Apskrieties Valdybą išleisti atsišaukimą į Naujos Anglijos Lietuvių jaunimą kviečiant jį į Vyčius.

2. Apskrieties Valdybai paveda kreiptis į gerbiamuosius klebonus su prašymu palaikyt parapijose Vyčių kuopas, nes Vyčiai tėra vienintėlė lietuvių katalikų jaunimo centralizuota organizacija.

3. Apskrieties Valdyba prieš du mėnesiu pasiūčia kuopoms pranešimus ir paskelbia organe "Vyty" ir "Darbininke" apie įvykstančius Apskrieties suvažiavimus.

4. Suvažiavimas išklauses Lietuvos Pavasarininkų Atstovo sveikinimo ir kvietimo į Pavasarininkų Kongresą 1932 m. Kaune, kvietimą priėmė ir nutarė rūpintis, kad ir Naujoji Anglija būtų atstovaujama tame Kongrese.

5. Suvažiavimas pageidauja, kad visos kuopos susirūpintų šių metų Vyčių Seimu ir savo pageidavimus bei naujus sumanymus paruoštų Apskričio Valdybai.

6. Suvažiavimas širdingai dėkoja Klebonui kun. Pr. Jurui už suteikimą salės ir uolų dalyvavimą posėdyje.

Nauja Valdyba:

Dvasios Vadas — kun. F. M. Juras

Pirmininkas — K. J. Viesula

Vice-Pirmininkas — D. Averka

Raštininkė — M. Phillips

Iždininkas — J. Zulonas

Sporto Komisija:

C. Arminiūtė ir P. Amsiejus.

Spaudos Komisija:

K. J. Viesula ir P. Amsejus.

Apskričio Dvasios Vadas kun. F. M. Juras baigė susirinkimą malda.

K. J. Viesula, Pirmininkas

M. Philipienė, Raštininkė

MIESTELIS PRIE EZERO

SO. BOSTON, MASS.

17-ta Algirdo Kuopa.

SUSIRINKIMAS.

Liet. Vyčių 17-tos Algirdo kuopos mėnesinis susirinkimas įvyko gegužės mėn. 24 d., 5 val. po pietų, Parapijos salėje, 492 E. Seventh St., So. Boston, Mass.

Susirinkimą su malda atidarė pirmininkas Al. Neviera, narių susirinkime dalyvavo neperdaugiausiai, bet kurie dalyvavo, tai visi gyvai svarstė mūsų organizacijos reikalus. Iš svarbiausių nutarimų bei raportų galime paminėti šiuos:

Al. Neviera išdavė raportą iš Liet. Vyčių N. A. Apskričio metinio suvažiavimo, kuris įvyko gegužės mėn. 17 d., Lawrence, Mass., prie raporto pažymėjo, kad mūsų kuopa daug laimėjo suvažiavime, nes daugelis delegatų parsivežė net po kelius darbus ant ateinančių metų.

Nutarta rengti pikniką parapijos naudai, pirminku išrinktas p. V. Tamoliūnas, rašt. p. D. A. Averka, izdininku pakviestas ex-vytis p. V. Valatka. Gerb. kleb. pakvietė kuopą vadovauti piknikui, o darbininkus prižadėjo suorganizuoti iš kiekvienos draugijos ir parapijos.

Pagerbimui kun. J. Skalandžio vakarienės komisijos vardu išdavė raportą Al. Neviera pranešdamas, kad gerb. Skalandis priims kunigystės sakramentą birželio 5 d., o jo pirmos iškilmingos Šv. Mišios įvyks birželio mėn. 7 d., tą pačią dieną 6:30 val. vak. įvyks vakarienė pagerbimui kurią rengia kuopa prigelbstant merginų sodalicijai ir parapijos geriausioms šeiminkėms.

Nutarta perkelti susirinkimus į trečią ketvirtadienį kiekvieno mėnesio per vasarą.

Buvo pakeltas klausimas kas link mūsų maršalkos p. A. Petriko, kuris yra neužsimokėjęs už ilgą laiką ir nesilanko ant susirinkimų. Vienbalsiai nutarta išrinkti naują maršalką, vienbalsiai ušrinktas p. D. A. Averka.

Be to nutarta, kad pradėdant su sekančiu susirinkimu laikytis mūsų konstitucijos, tai yra neužsimokėjusius narius daugiau kaip už šešius mėnesius prašalinti iš organizacijos, nes tie nariai nedalyvauja nei kuopos susirinkimuose, nei kuopos Šv. Mišiose, nei kitose vietose, kur nariai privalo dalyvauti.

Žinoma, graudu buvo išgirsti tokį nutarimą, bet kitaip negalima pasielgti, nes jeigu prievarta versi narį užsimokėti, tai jokiū būdu negalėsi to atsiesti, nes prie šios organizacijos priklauso kiekvienas iš liuosos valios, be jokios prievartos.

Negalima praleisti nepaminėjus, kad į Vyčių eiles įstojo naujas narys p. Pranas Razvadauskas.

Po susirinkimo sekė žaislai, kur visi nariai linksminosi tikrai lietuviškai.

— Pelėda.

TRADICINIS IŠVAŽIAVIMAS.

Lietuvos Vyčių Naujosios Anglijos Apskritys kiekvieną metų surengia milžinišką gegužinę, į kurią suvažiuoja lietuviai iš visos Naujosios Anglijos ir visi linksmiai praleidžia laiką.

Tad ir šiemet Apskritys rengia tradicinį išvažiavimą liepos 4 d., Palangoje Lawrence, Mass.

Palanga yra puikiausias parkas visoje Naujoje Anglijoje, tai yra vieta kur nepaisant šilto ar šalto oro visuomet galima turėti gerus laikus, nes parkas yra apaugęs pušėmis ir kitokiais medžiais, o be to prie parko yra viliojantis ežeras kur tūkstančiai maudos šiltomis dienomis. Taipgi galima pasivažinėti su laiveliais. Kitoje pusėje parko yra graži salė, kurioje jaunimas galės užtektinai pasišokti, nes yra pasamdyta puiki orkestra, kuri beabejo visus patenkins.

Rengėjai deda dideles pastangas, kad šis išvažiavimas būtų vienas iš linksmiausių ir įdomiausių. Tam darbui yra išrinktos įvairios komisijos, kur kiekviena darbuojasi sušilus, kad savo užduoti kuo puikiausiai atlikus.

Stengsiuos pažimėti, nors dalį skirtingų dalykų kas bus daroma šiame išvažiavime: Lawrence geriausias šeiminkės pasižadėjo pagaminti puikiausių valgių ir visus pavaišinti. Minkštų gėrimų išdirbystės jau dabar pradėjo dirbti viršlaikį, kad užtektinai prigaminus skanių gėrimų. Sporto komisija darbuojasi ir renka įvairiausių žaidimus, kokie tik kur yra buve, laimėjusiems bus duodamos dovanos. Užkvietimų ir spaudos komisija užkvietė visus Naujos Anglijos artimųjų kolonijų choras, kurie išpildys dalį programo, be to teko sužinoti, kad išvažiavime bus ir lietuviškų Birutės saldainių, paimta puiki orkestra, kuri pradės griežti įvairiausių šokius 3 valandą po pietų ir grieš iki vėlumos.

Čia paminėjau tik mažą dadelę kas bus daroma šiame išvažiavime, o kuomet atvažiuosite tai patys savo akimis pamatysite viską.

Šiemet kaip tyčia pasitaiko dvi šventės todėl bus galima per abi dienas linksmintis Palangoje.

Todel vardu rengėjų kviečiu netik visą Naujos Anglijos visuomenę, bet ir iš tolimesnių kolonijų atvažiuoti ir aplankyti mus Naujos Anglijos Vyčius, nes liepos mėnuo tai yra vakacijų laikas ir daugumas tuom laiku turi vakacijas, todėl atvažiuokit pas mus, o užtikriname, kad turėsite gerus laikus, nes Naujos Anglijos vyčiai yra vaišingi ir visus atsilankiusius tinkamai pavaišins.

Tad kas gyvas rengkitės į Lietuvos Vyčių Naujosios Anglijos Apskričio tradicinį išvažiavimą, Liepos 4 d., 1931 m. Palangoje, Lawrence, Mass.

Albinas P. Neviera,

Spaudos ir Užkvietimų Komisijos Narys

GARY, INDIANA

Council 82

Without doubt, the Gary K. of L. spirit certainly is showing up fine. On Thursday, April 30, 1931, under the kind auspices of Messrs. Pazera and Kaminskas, some 50 members and friends gathered in the parish hall for a real social assembly. The high spot of the evening was dancing. Music was furnished by an accordion duet. Everyone had a delightful time even if they don't admit it.

For the benefit of our boy's baseball team, a bunco party was held on Thursday, May 7. Altho plans were made on a short notice, the event was plenty successful. After the game, prizes were awarded to the lucky winners. As usual Helen Yucis walked off with the first prize. Refreshments were also served. Al. Rukas never felt contented unless he had two big pieces of prune cake on hand. Later in the evening

the tables and chairs were put aside and everyone enjoyed waltzing to the music of Wayne King and his orchestra, via the radio. Again Pres. Pazera thanks everyone for their kind co-operation.

The business meeting was postponed this month on account of Forty Hours Devotion. On Thursday, May 14, the K of L members assembled in the parish hall to discuss their needs. In spite of the recent criticisms and dislikes from our elders, we decided to continue with as many socials as we possibly can pull off.

LIET. VYČIŲ NAUJOS ANGLIJOS KUOPOMS.

Liet. Vyčių N. A. Apskričio metiniame suvažiavime, laikytame gegužės mėn. 17 d. Lawrence, Mass. Tapo pakeltas klausimas kas link suorganizavimo debatų ratelių kiekvienoje kuopoje po visą Naują Angliją. Šis klausimas jau buvo svarstomas ir pusmetiniame suvažiavime, Worcester, Mass. pereitą rudenį.

Bet kuomet kuopos atsiuntė delegatus į metinį suvažiavimą, pasirodė, kad tik nutarimas pasiliko nutarimu, bet nesiimta. Kodel?

Todel metinis suvažiavimas matydamas debatų svarbą mūsų jaunimui vienbalsiai nutaria: Kad kiekviena kuopa privalo suorganizuoti debatų ratelį, pirmiausiai debatuoju tarpusavyje, o paskui viena kuopa su kita. Ir per ateinantį L. V. N. A. Apskr. suvažiavimą, kuris įvyks So. Boston'e, ateinantį rudenį, dvi geriausiai išsilavinusios kuopos debatuos suvažiavime, laimėjęsiesi gaus \$10.00 dovaną ir L. V. N. A. Apskričio debatavimo čempionatą.

Apskričio debatams yra paskirta sekanti tema: "Ar verta būti L. Vyčių organizacijos nariu ir ar tas atneša kokią naudą."

Kad šis darbas būtų varomas energingiau pirmyn, suvažiavimas išrinko debatų komisiją, po vieną narį iš kiekvienos kuopos, tik gaila, kad suvažiavime dalyvavo tik trys kuopos k. t. Lawrence, Lowell ir So. Boston, šios kuopos išrinko po vieną narį į debatų komisiją, bet dar neužtenka, todėl nutarta, kad nedalyvavusioms kuopoms k. t. Norwood, Worcester, So. Worcester, Athol ir Cambridge, būtų pranešta, kad jos savo ankščiau siame susirinkime išrinktų po vieną narį į debatų komisiją, o vardą ir antrašą nusiųsti Apskričio raštininkei, kad būtų galima susirašinėti ir pradėti darbą varyti pirmyn.

Darbas pradėtas, dalis komisijos išrinkta, Apskričio darbas atliktas belieka kiekvienai kuopai išpildyti Apskričio nutarimą ir stengtis iki ateinančio suvažiavimo laimėti dovaną \$10.00 ir L. V. N. A. Apskr. debataavimo čempionatą.

Tad valio visos Naujos Anglijos kuopos prie darbo.

A. P. Neviera,
L. V. N. A. Debatų Komisijos Narys
HARTFORD, CONN.

Council 6

The past month has seen a series of happenings, come and go. Some of them were better than others, yet all were very good. First there was that treasure hunt at the Kupchunas Farm in Wapping, Conn. Here, although it was rather cold and wet, a good time was enjoyed. John Gruzdas proved himself to be a real Sherlock on the hunt.

Then there was an initiation at which new members were properly accepted into our midsts. Next came our annual dog roast at Keney Park. That this affair is becoming more and more successful each year, those who have attended regularly can readily attest. Indoor baseball, rope skipping, see-sawing, dog roasting, racing, wrestling exhibitions and horseshoe pitching all of which was topped off by dancing to the strains of melodies as played by the Vagabonds, were several of the sources of recreation for the three score persons attending.

Three days later a Farewell Party was given for Mary Labeskis, one of the foremost members who is embarking upon the matrimonial seas on the 29th day of June. This elaborate affair was well handled. Everyone had a real good time. At an appropriate time all activities ceased for a moment and Mary was presented with a splendid gift, a token of remembrance from the club. The party broke up at mid-night with everyone in a very satisfactory frame of mind.

June 21st the State K. of L. meeting was held at Hartford. Among the regular delegates present from Hartford were: Father Gradeck, William Brozowskas, Evelyn Kariva, Sophie Balukin, Eva Alanskas, Barbara Witkowskas, Stanley Ostrich and Anna Seganis. A few of the regular delegates were missing; these members evidently thinking more of their own personal pleasures than of fulfilling their obligations to the club, thus prove their undependability.

NOTES OF INTEREST:—

Mary Labeskis after her marriage to Mr. Ralph Juska in June will make her home in Baltimore. Her loss will be felt keenly by the club. Mary was noted especially for the industriousness, her intelligence and her great understanding, all of which she used to the direct advantage of the club. Words can hardly express what we would like to say about Mary, yet we can and do say that much as we hate to lose her. The club is one hundred percent behind a real sincere wish for her everlasting happiness. She certainly has got it coming to her. Bon voyage, Mary.

Some of our latest members appear in the following list, — Virginia Terousky, Josephine Jezapavich, Anna Alaskaskas, Stanley Zaltukas, Michael Grigas, Walter and Julius Norbut, Julius Polaskas, Stanley Ostrich, Agness Kasmonites and Joseph Pagirskas. Welcome folks. We hope you like us.

Wanda Kolenda breaks into print as being a boni-fide sport. You can depend upon her to pay a bet if she loses.

It has been noticed that girls who formerly would have nothing to do with each other are fast becoming friendly. This is a real step in the right direction. It indicates a revival of that real club spirit. Keep it up.

Walter Mazotas has received an appointment from the aviation unit of the 43rd division to serve as a mechanic for Major General William F. Ladd during a two months period of special detail work on aviation maneuvers throughout the east.

Frank Marcus recently received a special notice in the local papers praising his bowling prowess. Frank hit for 176 in duck pins, accomplishing an unusual feat of making spares in every box.

KLUBNOX:—

John Gruzdas may be depended upon to furnish the life at any party.

I wonder who are the members of the newly inaugurated scandal group in our club. They miss nobody.

* * *

And now folks I have a real surprise for you. At last we have found a real for Sophia Vagail. Step up and be introduced to Miss Frances Rekas.

* * *

Andy and Leo have sworn off that ten cents a dance stuff. They have proved to their own satisfaction that it is the bunk. They gave it a trial in New York recently.

I wonder when Father Gradeck, Red Mazotas and Stan. Shimkus are going to stop kidding themselves. They actually think they can play golf. Huh? The same holds true for Pete Yesmentes as far as tennis is concerned.

— K. S.

Audros Jonas.

ORGANIZACIJA.

Tas žodis, Organizacija, atrodo nepaprastas, gilus nepermatomas, lyg juodas tamsus miškas, kuris daug įvairumų turi savyje. Galima palyginti jį ir į vandenyną, kurio tamsios bangos bėga ir bėga į toli, kur nesimato nei storos mūro sienos nei aukštų granito kalnų, kuriuos jos norėtų išjudinti iš savo vietos ir tada nurimtu. Bet taip nėra, jos auga, žūsta, ir naujos jų vietą užima.

Jeigu mes sužinome kokią naują organizaciją pirmą sykį, kurios dar nebuvo girdėję, tai ji mums atrodo nesuprantama. O jeigu tenka girdėti apie jos darbus, tai rodos, kad ten ne žmonės, bet kokie tai milžinai, kuriems visos gyvenimo kliūtys yra niekai, ir jie nežino, kad yra tokių, kurių jie nenugalėtų.

Bet tas žodis, organizacija, nėra vienas: už jo yra kitas žodis: "Idealas". Organizacija be idealo yra šalstas lavonas, kuris nič nieko negali atsiekti arba nuveikti. Žinoma idealas be organizacijos gyvuoja ir yra net tokių žmonių, kurie dėl savo idealo atsiekimo yra pasirengę ir žūti.

Kam yra reikalingas tas organizuotas idealo siekimas? Jog kiekvienas asmuo gali siekti vieno ir to paties idealo. Bet čia jau netyčia prisimena patarlė: "Dvi rankos pakelia didesnę našta negu viena." Rodosi senai reikėjo susiprasti tiems, kurie dar nenori būti nariai tos organizacijos, kurios tikslas yra aiškiai užrašytas didelėmis raidėmis, neprieštaraujamas amžiniems žmogaus siekimams.

Dabar mes gyvename tokį laiką, kad naštos yra sunkios, o rankų nėra jų pakelti.

Jaunime, mūsų rankose ateitis!... Todėl eikime į organizuotų jaunuolių eiles su visa ugninga jaunatvės siela. Būkime vyčiai-tės ne tik susirinkimuose, bet ir gyvenime; būkime tos kariuomenės kariai, o ne priešai.

K of L DAY, JULY 4, 1931

MAZINAS PARK, Waukegan, Ill.

All Welcome

STASĖ IVINSKAITĖ.

Lietuvos Vyčių 25 Simano Daukanto Kuopos narė, (Cleveland, Ohio) ir viena įžymiausių josios veikėjų. Nors Stasytė jauna metais, bet kuopos veikime galima sakyti yra pirmutinė. Ji tankiai dalyvauja kuopos susirinkimuose jos reikalų svarstyme. Vytė Ivinskaitė ne tik yra gabi 25 kuopos veikėja, bet nemažesnė scenos vaidila, koristė-alto ir didelė vyčių patriotė ir jų gynėja. Nepersenai viename Cleveland'o laikraštyje buvo apšmeižtas vietos jaunimas — Vyčiai. Tai ji buvo pirmutinė, kuri davė atsakymą tam šmeižikui. Ji yra L. R. K. S. A. 307 kuopos fin. rašt. Abelnai imant, Stasytė dalyvauja visame tautiškame — katalikiškame veikime. Ji yra pavyzdinga ir simpatinga lietuvaitė, turinti jaunime — Vyčiuose daug simpatijos. Jaunuole, neperstok ir toliaus taip darbuotis.

ŽIBANČIOS PELĖDOS.

Vienas ūkininkas, grįždamas vakare namo pamatė tolumoje judančią šviesą; iš pradžios jis manė, kad tai yra vežimo arba automobilio žiburys. Koks gi buvo jo nustebimas, kai menamas žiburys pakilo į viršų, kelis kartus nusileido žemyn ir vėl pakilo aukščiau ir pagaliau dingo tolumoje.

Kuriam laikui praėjus, ūkininkas vėl pamatė tokį pat "skrajojantį žiburį". Tada jis, drauge su pažįstamais, nutarė būtinai iširti tą keistą dalyką. Netrukus jiems pavyko sužinoti, kad tai buvo pelėdos; ne iš karto visgi pavyko jiems išaiškinti, kodėl jos žiba.

Bet tai labai paprastas dalykas. Pelėdos daro savo lizdus medžių drevėse; o drevės, kaip žinome, pasidaro todėl, kad medis iš lėto pūva; o pūva jis todėl, kad tik per mikroskopą įžiūrimas krembliukas (bakterija) įleidžia į medieną plonučiukes šaknis, ir pamažu naikina ją. Šaknys-siūlai žiba. Amerikos pelėdos, gyvenamos drevėse, trinasi į sieneles, ir ant jų plunksnų pasilieka daug tų žibančių siūlų. Išlėkusios iš drevės, jos žiba tamsoje, lygiai taip, kaip žiba pūvančio medžio gabalai.

— L. Vitk. ("Žiburėlis")

CHICAGOLAND

POVILAS B. ŠALTIMIERAS

Sveikiname Povilą Šaltimiera, Lietuvos Vyčių 4-tos kuopos pirmininką, jo vardinių dienoje.

Nors keliais žodžiais norime pažymėti, kad Povilo pastangomis buvo perorganizuota 4-ta kuopa. Jis iškėlė mūsų kuopos vardą ir supažindino apielinkės politikierius ir visuomenininkus su Vyčių organizacijos idealais. Jo energingu pasidarbavimu buvo užmokėtos visos kuopos skolos, kurių buvo apie \$700.00. Jis šiandieną yra mūsų apielinkės jaunimo vadas. Tat gi, Poviliuk, nepaliauk dirbęs taip didį ir svarbų darbą, bet žengk pirmyn. Ilgų metų, ilgiausių!

CHICAGO DISTRICT ATHLETICS.

Let me again remind you that the track and field meet is to be held August 16th. Cicero, Brighton and West Side ought to have a large number of entries in this affair. The purpose of the races, if you don't know, is to cover the maximum amount of ground in the minimum rate of time, and those who reach the destination first, whether it be the mile or fifty yards, will be recognized as the winners in their respective events. Very illuminating, eh what?

Item, the golf game is continually increasing in popularity so it is high time we sponsor a meet of our own. I think the best plan under our circumstances, is to have the probable contestants mail in a score to me of a game recently played and I'll divide the entries into two classes, A and B. Then the names will be drawn by lot and each week the two players matched will get in touch with each other and play over any course decided upon, the winner advancing to the next round. Mail your entry score to Konnie Savickus, 2054 Powell Avenue, Chicago. If any better method is suggested, in the meantime, it will be adopted but till

then send in the score so we may have an idea as to how many individuals intend to compete for the prizes.

Item, the baseball season is well under way at present with So. Chicago and Marquette still undefeated. Many interesting incidents occur during the games. For example, at one of the games a fair lady left her young offspring with Jack Juozaitis while she hurried to attend to some important business. Jack is an obliging young chap, ready to hold the stakes for anyone, but this lady forgot to come back till the game was half over and by that time Jack didn't care much for babies. The only mistake he made was trying to feed the baby peanuts. Well, we can't promise every fan who comes out to the games a similar experience, but who can tell? The standing of the league to date is:

Team	Won	Lost
Marquette	3	0
So. Chicago	2	0
North Side	3	2
Providence	1	2
Gary	0	5

EDUCATIONAL DEPT'T.

Did you know that there are two kinds of baseballs? Yes sir, those that are hit and those that aint.

* * *

You need not weep nor despair because you are poor. Poverty is a blessing and riches are a curse. A lot of us would like to be cursed. Just the same if you're poor you don't have to worry about being held for ransom.

* * *

Yes sir, you'll find a lot of set-ups in others places than a bowling alley.

—Konnie.

THE MUSES ARE WORKING.

Chicago, June 20 (Special) — Down in tinpan alley and up in hall bedrooms, a steady stream of words and music is being pounded out in celebration of Chicago's Century of Progress Exposition in 1933.

Sixty odes, marches, jazz songs and other poetic and musical compositions have already been submitted to exposition officials for everything from recognition to publication. And every week finds a new lyric or melody on the desk of Charles A. Thurman, of the Manager's office.

A few of the poets and composers are persons of recognized standing. Most are amateurs. Not all are ambitious for material gain. The majority apparently seek the glory associated with composing the official exposition ode or lyric, of writing the 1933 counterpart of "Let me Off in Buffalo", "Meet me in St. Looie, Looie", and "California, Here I Come!"

Nearly a dozen of the lyrics invite the person to whom the song is addressed to meet the singer in Chicago.

"Meet me at the Fair in Chi--in 1933", runs in one lyric plea. "I'll Meet You in Chicago at the Fair", suggests another. "Please Meet me in Chicago", a third pleads. While still other lyricists let the suggestion sink into the mind of the person sung to by such lines as "In Chicago", "Chicago, the Wonder Town", "Chicago in 1933", or "Chicago, You Wonder Town."

A typical lyric received by the exposition was composed at 4 A. M. by a gentleman in Kankakee. It follows:

"In the early morning hours,
When the frost is nipping flowers,
I'm going to take a spin up to Chi;
In my little aero-plane,
With my huckleberry Jane,
I'll let you try-to guess the reason why."

The second stanza ends with the statement: "We'll all be there together, when my Huckleberry Jane — marries me."

Another lyric ends with the lines: "For 'A Century of Progress' Merits Visit! Yours and Mine!"

Here is the windup of one of several odes recently received:

"Chicago's grand centennial
Shall all the world impress
With knowledge, culture, glory,
'A Century of Progress!"

"Naturally, we are gratified to find that the Exposition has already proved an inspiration to so many poets and composers", said Mr. Thurman.

"Century of Progress"

LIEPOS MĖN. 4 DIENA

Lietuvos Vyčių 4-ta kuopa ruošiasi prie Liepos mėn. 4-tos dienos šventės su didžiausiu pasišventimu. P-lė Zdanevičiūtė ir jos komisija kviečia įvairias draugijas ir pardavinėja ženkliukus. Busai jau užsakyti. Bet visu svarbiausia — mūsų kuopa rengia istorinį flotą.

Visi nariai ir šiaip pavieniai asmens norintieji važiuoti su mūsų kuopa, prašome kreiptis prie P. Šaltimie-

ro, 1715 South Union Avenue, Tel. Roosevelt 8868. Kaina į abi pusi kaštuos \$1.35 ir 25 centai už ženkliuką. Kas nori, gali pasiimti ir savo valgių.

Atvažiuokite visi į šį didelį išvažiavimą ir pasižiūrėkit, kaip mūsų kuopa moka pasirodyti.

— Vyčių Karvelėlis.

ŽINELĖS.

Daugelis Chicagos Apskričio Vyčių stropiai rengiasi vykti į Lietuvos Vyčių XIX Seimą ir todėl tam tikslui yra ruošiamas ekskursija. Visi turintieji automobilius ir norintieji vykti į Brooklyn, N. Y yra prašomi kreiptis į A. L. Lapinską, 4736 So. Wood Street, Chicago, Ill.

Chicago — Wisconsin Vyčiai rengiasi liepos mėn. 4 d. iškilmėms su didžiausiu įtempimu: "Pavasaris" klausia: Kažin ar dovanų laimės? Pamatysime! Važiuokite ir jūs, mieli skaitytojai ir būkite liūdininkais šio įvykio.

Vyčių tėvas Norkūnas išvyko Lietuvon su Vyčių Ekskursija. Džiaugiasi, kad pradžia kelionės be galo maloni.

Pranas Zdankus, buvęs "Vyties" redaktorius jau yra Klaipėdoj. Dabar Pranas tikrai pamatė, kad Lietuva, tai ne Amerika.

Kadangi pereitą savaitę Chicagoj siautė dideli karščiai, tai "Vyties" redaktorius ir spaustuvės darbininkai, vadovaujant spaustuvės vedėjui Tamui Šeimiui buvo laikinai išsikėlusį į "Mud Lake"; spaustuvės adresas paliko tas pats.

Kartas nuo karto pasigirsta kalbų, kad Centro raštininkas sekančiame "Vyties" numeryj išduos taip senaisenui laukiamą Centro Valdybos pajamų ir išlaidų atskaitą. Jau bene laikas?

Šiomis dienomis W. Norkus, Liet. Vyčių 16 kuopos pirmininkas, užbaigė daktaro mokslus tapdamas įvairių kojų ligų žinovas. Visi draugai ir darbuotojai linki jam geriausio pasisekimo.

Chicago-Wisconsin Apskričio Lietuvos Vyčių Dienos Rengimo Komisija.

MARGUMYNAI

IR VYRAI MOKA MYLĖTI.

1914 metais, kilus didžiajam karui, išėjo į frontą Vengrijos pilietis Aleksandras Šabo, kuris prieš pat karo paskelbimą vedė jauną žmoną. Praslinko keletas metų, o apie Šabo nieko nebuvo girdėti. Ir tik karui besibaigiant, buvo gauta žinia, kad jis žuvo kažkur rusų fronte. Jauna Šabo žmona, praslinkus kuriam laikui, nesulaukusi vyro ištekėjo antrą kartą.

Bet 1923 metais tariamai žuvęs Šabo grįžo iš Rusijos nelaisvės ir čia sužinojo, kad jo žmona ištekėjo už kito vyro ir yra trijų vaikučių motina. Nenorėdamas ardyti savo žmonos laimę, Šabo nepasirodė gimtajame kaime, išsigalvojo sau kitą pavardę ir leidosi kelionėn po kraštą. Taip tęsėsi iki 1931 metų vasario mėn., kol Šabo nesužinojo atsitiktinai, kad antrasis jos vyras mirė.

Dabar Šabo grįžo į savo kaimą, kur rado našlę žmoną su trim vaikais. Jis prisipažino tebemylijs savo žmoną ir pareiškė noro pas ją pasilikti. Deja, čia atsirado kliūčių iš valdžios organų pusės. Mat, valdžiai Šabo buvo miręs žmogus ir jam nenorima dovanoti neteisėtą pavardės pakeitimą ir dokumentų padirbimą.

KAČIŲ MEDŽIOKLĖ ANT STOGO.

Vos tik išaušta pavasaris, kaip vakarais iki vėlyvos nakties iš visų pusių girdisi kačių meilės koncertai. Ši morčinė kačių muzika kartais būna tiek įkyri, kad žmogus per kiaurą naktį ir užmigti negali. Tačiau sunkiai įtikėtinas dalykas, kad kačių arijos galėtų žmogų ir į kapus nuvaryti. O toks atsitikimas buvo pereitą mėnesį viename Italijos mieste.

Ten vieno namo palėpėj, gyveno restorano tarnas Petras Menchini. Pavargęs po ilgo ir sunkaus dienos darbo, jis grįžo namon ir tuojau užmigo. Bet nepraėjo ir pusė valandos, kaip Menchini staiga pašoko iš lovos: už jo kambario lango nežmonišku balsu staugė katės. Išvestas iš kantrybės italas ir keiksmiais ir jėga mėgino kates išvaikyti, bet nieko negelbėjo. Pasiritusios stogu žemyn katės dar balsiau užtraukė savo muziką. Menchini mėgino užsikimšti ausis vata, ir vandens kibirą išliejo, manydamas tuo būdu atvėsinti kačių meilės karštį, bet ir šitos priemonės nieko negelbėjo.

Pagaliau įdūkusiam iš pykčio italui galutinai pritrūko kantrybės. Pasistvėręs lazda Menchini išlipo ant stogo ir čia pradėjo įkyrių kačių medžioklę. Bet, aišku, medžioti kates ant stogo ir dar nakties metu nėra lengvas dalykas.

Tada Menchini sumanė numalšinti kačių įkarštį su medžiokliniu šautuvu. Ir čia buvo vargšo nelaimė. Prisėlinęs prie kačių, jis jau buvo besirengęs suduoti šautuvo buoze nakties giesmininkėms lemiantį smūgį, kaip pasigirdo šūvis ir mirtinai sužeistas Menchini nusirito nuo stogo.

Taip tragiškai pasibaigė kačių medžioklė ant stogo.

OBUOLIAI SUPIRŠO.

Per Kalėdas viename Anglijos miestely buvo įdomios vestuvės, kuriose piršlio vaidmenį atliko obuoliai. Prieš septynerius metus vienas Amerikos inžinierius, pakuojant jo draugui obuolius į dėžes Kalifornijoje, juokais idėjo raštelį, kuriuo kvietė radusį tą raštelį rašyti jam laiškus. Dėžė su obuoliais buvo pasiųsta Anglijon, kur ją atidarė dvi mokinės ir rado tą raštelį. Viena iš jų ėmė rašyti tam inžinieriui laiškus, o šis į juos atsakinėjo. Pereitais metais inžinierius, būdamas vienoj konferencijoje, Anglijoj, prisiminė, kad iš ten netoli turi būt ta mergaitė, su kuria susirašinėjo. Jis nuvyko į tą vietą, susipažino su ja, pamilo ją ir, pagaliau, ją vedė.

“NEGALIMA LAIŽYTI PIRŠTŲ...”

Viduramžių laikais aukštoji bajorija ir riteriai labai mėgdavo įvairias puotas ir iškilmes. Jos būdavo surištos su tam tikromis ceremonijomis ir etikieto reikalavimais. Bet kai kur bajorų ir riterių išsilavinimas ir išauklėjimas buvo toks menkas, kad per iškilmes tekdamo juos pamokyti paprasto mandogumo.

Vienos miesto (Austrijoj) archyvuose rastas senas dokumentas, išleistas 1624 metais didžiojo kunigaikščio dvaro kanceliarijos. Šiame dokumente išdėstytos dailaus elgesio taisyklės bajorams, dalyvaujantiems didžiojo kunigaikščio iškilminguose pietuose.

Štai keletas taisyklių, paimtų iš to dokumento:

“Į pietus užprašyti svečiai turi atvykti nesuglamžytai rūbais ir išvalytai batais.

“Negalima imti pirštais iš bliūdų valgių, o nu-graužtų kaulų mėtyti ant grindų užpakalin arba pastalėn.

“Negalima laižyti pirštų, spiaudyti į lėkštę ir rankšluosčiu šluostyti nosį.”

KARALIŲ BALZAMAVIMAS.

Smunkant Egipto kultūrai išnyko ir žymus balzamavimo menas. (Balzamavimas yra tam tikrais vaisiais apsaugojimas mirusio kūno nuo gedimo.) Pasakui prisėjo ieškoti naujų būdų. Lavonus pradėjo ne tik saugoti nuo gedimo, kiek juos ardyti.

Mirus anglų karaliui Henrikui I, jo balzamavimas buvo pavestas mėsininkui, kuris karaliaus kūną pasūdė su visokiais mėšai vartojamais prieskoniais ir balzamavimas baigtas. Taip išbalzamavęs karaliaus kūną, mėsininkas suviniojo jį į vilnas, išmirkytas įvairiuose kvėpaluose.

Mirusio Perninianojo Pilipo Drąsaus kūną balzamavimo virdami vandenyje su vynu. Kaulus ir mėšą palaidojo atskirai.

Visi žymūs viduramžių gydytojai turėjo atskirus balzamavimo receptus.

Bine, balzamavęs, prancūzų princesės kūną, Liudviko XIV laikais, naudojosi 32 rūšimis įvairių kvėpalų ir esencijų.

— J. K. M.

Glimpses of Our Daily Life

DID YOU KNOW THAT In Council 12

Fifty per cent of our members live in Brooklyn, New York.

Anthony Lellashes was recently admitted to the Fire Department.

The Paskey sister, Agness, Mae and Anna are to be married this summer.

Helen Brosky is very fond of olives and onions and that her weakest spot is her neck.

Anthony Shovelski's only wrestling rival is Jim Londos.

Helen Bogdon has a craving for shows and takes in about ten a week.

Bertha Brosky's heart has been captured by a heavyweight.

Anna Draymont is just crazy about automobile rides.

Anna Sweedish, when doing nothing else, does some artistic toe dancing.

Bertha Hintz is strictly o "One Man Woman."

Frances Bogdon positively has to have 2 ice cream frappes daily.

The Wallace sisters, Betty and Josephine, recently broadcasted over Station W. M. B. Q.

Frank Nobora toots a mean cornet at a famous restaurant in this city.

Betty Rugis has a weakness for the tall, dark and handsome type. (Come on you six-footers).

Earnest Lakavic walks in his sleep.

John Wainis is the answer to the prayer of any maiden from 9 to 90.

John Ackalaitis writes songs at night and sells apples in the afternoon.

You can take it or leave it, but elephants really do perspire through their toe nails.

— Henry Jetkauskas.

Council 82

Our president has gained a great deal of respect since he conducts the meetings using the native tongue.

Why is it that Dolly never needs an introduction. Oh baby, to have your sociability.

Joe B. I thought you were a bashful boy, but a birdie surprised me.

There must be some charming reason why Josie R. and Ann G. don't come to our meetings.

Ann P., I hear the Lohengrin March will be played for you. Where did your boyfried learn to wash dishes, does he read "The American" or "Goodhouse-keeping".

Would you believe it folks, Viola went to work the other day anr made 15c. Hard times for Vi.

Fore! Many members are interested in getting up at 5 o'clock and play a round of golf.

Warning! all you girls, Al. R. got a new car. We wonder why?

Tony S. is radiant these days. Why? His sister, Many, of N. Carolina is visiting home.

A very recent surprise party almost turned out to be a "shocked party". The guests and hosts were surprised to find they were beingraided. But all's well

that ends well.

Last Sunday night, four girls in a big sedan were looking for Ohio. It sure looks like a one way ride, boy.

Willie S. is always getting flat tires. It's tough luck, but be more careful and we hope you get a catch.

John K., our manager got real hoarse at a baseball game that the boys played and now he talks with a frog in his throat.

We wonder why our correspondents don't put in something about themselves for a joke. We suggest a photograph.

— Garietē.

BROOKLYN, N. Y.

Council 41

"GETTING AN EYEFUL."

I just found out that we had a woman "kibitzer" in our lodge. It's Margie Baliunaitē. Try and spring a fast one on Margie and you'll get a double doze in return.

One of the jolliest of this lodge is; guess who? No one else but Ella Romoskaitē always smiling, always jolly, and always a friend of everyone. Try and get a "sneerish" look from Ella, no chance.

We're becoming suspicious of Antonette Buzaitē who is always acting spasmodically. Wonder if it's the summer fever.

All the women adore his figure, his brutal strength, the very ground he walks on, his gracefulness, (maybe) — now, it ain't "Rudy" Vale, you fools. It's none other than Anthony Grigalis.

We're getting suspicious of Mary Juskauskaitē. She is hardly seen at the club. Give us a break, and tell us who's the lucky man.

Ever try to imitatę a horse? Well if anyone wants any lessons watch Anthony Alekna do the imitation. You get a big "kick" out of Tony.

There's a private group in this council composed of a few girls; namely the L. I. Girls. They kept the name a secret for some time. Maybe the name is the Lithuanian Icosahedron Girls. Figure out the rest yourselves.

Johnny Karlukas is our new pocket pool champion. He won the last pool tournament very easily, and proved to all that he was a wizard at that game.

At our last party at the clubrooms, we had a jolly tune was had by all, and I don't mean maybe. One person who got a great kick at the party was George Unguraitis. I think he was still dancing in his dreams that night.

Talking about dancing I nearly forgot to mention our dancing lover, Joe Amaitis. Joe is our "dancing hound". One of these days his feet are going to burn up, so he ought to prepare himself a cooling system in case of emergency.

We'll are you a still wondering who the "Cheerful Little Earful is?" I'll try to treat you all nicely so don't get excited, but watch your step before you do a thing;

Walls have ears and eyes!

— "Cheerful Little Earful"

ŠYPTELĖK!

PADARĖ MALONUMĄ.

— Visuomet, vaikučiai, reikia būti su žmonėmis mandagiems ir bent vieną kartą per dieną padaryti savo artimui malonumą. Pavyzdžiui, tu Petruk, ar padarei kam nors vakar malonumą?

— Taip, pone mokytoja. Aš vakar buvau pas tetą svečiuose, ir jį buvo laiminga, kaip aš išėjau namon.

NEIŠDUODA PASLAPTIES.

Mokytoja (dešrininko dukteriai): — Pasakyk man, Onute iš ko daromos dešros?

Mergaitė tyli.

— Juk esi mėsinių duktė, tai privalėtum žinoti.

— Mačiau, kaip dirba, bet tėvelis uždraudė apie tai pasakoti, — atsakė nedrąsiai mergaitė.

VISKAS SAVO VIETOJ.

Vedybų tarpininkavimo biure tarnautojas sako viršininkui: — Pone direktoriau, šis pilietis norėtų susipažinti su jauna, pasiturinčia, bevaikė našle.

— Tuoju, tuoju! Bevaikės našlės su turtu? Aha, jos guli trečioj lentynoj po kairei.

RYTIETIŠKAS MANDAGUMAS.

Indijos vice-karaliaus giminaitis vieną kartą medžioklėje taip blogai šaudė, kad jam nepasisėkė nieko sumedžioti. Po medžioklės vice-karalius klausė tarno indo: "Ar mano giminaičiui sekėsi?" Indas giliai nusiilenkęs atsakė: "Jaunasis sahibas (ponas) labai puikiai šaudo, bet Dangaus Viešpats apsaugojo žvėris".

KADA BAIGSIS.

Teismas ištisą dieną nagrinėja svarbią bylą. Kaltinamajam visi tie tardymai ir apklausinėjimai nusibodo. Nekantraudamas jis klausia savo gynėjo: — Pasakyk man, pone, advokate, kada gi pagaliau visa tai baigsis?

— Man už poros valandų, o tamstai gal ir už trejų metų, jeigu nebus pritaikyta amnestija, — atsako gynėjas.

SALIAMONIŠKAS PATARIMAS.

— Pone daktare, kas būtų sveikiau mano vyro nervams? Ar išvažiuoti į šiltus kraštus, ar čia vietoje užsiimti žiemos sportu?

— Vaziuok tamsta į šiltus kraštus, o vyras lai čia sportuoja. Bus sveikiau ir jam ir tamstai.

TAUTINĖS YPATYBĖS IR DRAMBLIAI.

Į Afriką išvyko dramblių gyvenimo tirti prancūzas, vokietis, anglas ir lenkas.

Prancūzas Afrikoj išbuvo tris savaites ir grįžęs parašė žurnalui straipsnį: "Drambliai ir meilė".

Vokietis išbuvo tris mėnesius ir grįžęs parašė ilgą traktatą: "Drambliai fiziologiniu, ekonominiu, politiniu ir socialiniu atžvilgiu."

Anglas išleido visą tomą apie dramblio kaulo prekybą.

O lenkas, išgyvenęs kelis mėnesius, išleido knygutę: "Drambliai ir lenkų klausimas".

KIŠKIS PAŠOVĖ MEDŽIOTOJĄ.

Amerikos miestelio Ringgold gyventojas p. Gordy vakarop grįžo iš medžioklės namo. Krepšy turėjo porą pašautų didelių kiškių. Nebejaunas būdamas, p. Gordy pakely prisėdo pasilsėti, pakabinęs krepšį su kiškiais ir šautuvą ant gretimo medžio šakos. Staiga pasigirdo šūvis ir šruotai sulindo į medžiotojo šlaunį. Mat, vienas kiškis buvo šiek tiek gyvas. Besijudindamas krepšy, jis atsitiktinai padilgino šautuvo gaiduką ir iššovė.

Moteris užėjo pas duonkepį nusipirkti duonos, bet duona pasirodė labai sena, kieta ir sužiedėjusi.

— Šios duonos aš neimsiu, — sako moteriškė.

— Delko? — paklausė duonkepys.

— Ji labai sena, — atsakė moteriškė.

— Taigi, taigi, užtat ir gera, — sujudo duonkepys. — Ji dar yra prieškarinio darbo. O tamsta žinai, kad prieškarinė prekė yra daug geresnė už dabartinę!

Prie kinematografo durų kabo reklaminis plakatas su filmo pavadinimu: "Moteris, kuri mokėjo apginti savo garbę"! O apačioj vėliau prilipantas parašas: "Tik iki šeštadienio!"

FINEST FURNITURE OF FOUR ROOMS

Used two months, sacrificed by owner, a beautiful parlor set, covered in expensive silk velvet \$85.00 worth \$350.00; Deep silky 9x12 American Orinetal Rug \$35.00, worth \$150.00; Louis XVI Walnut dining room set \$65.00, worth \$275.00; Walnut bedroom set with beautiful overlays \$95.00, worth \$350.00; 9x12 Wilton rug \$20.00, cexwell chair and ottoman \$25.00. Electric radio, lounge chair, Italian drapes, anyx occasional table, pictures, odd pieces. 8228 Maryland Avenue 1st Apartment, one block east of Cottage Grove Ave., Phone Stewart 1875.

Telephone Lafayette 5820

Dr. A. J. Paukštys

DENTISTAS—X-RAY
GAS GIVEN

#193 Archer Ave., Chicago.

DR. M. T. STRIKOL

GYDYTOJAS ir CHIRURGAS

Perkėlė abu savo ofisu į naują vietą
po numeriu 4645 South Ashland Ave.,
Telephone Boulevard 7820

Val.: nuo 2 iki 4 ir nuo 6 iki 8 vak.

Nedėliomis pagal sutartį

Namai: 6641 South Albany Avenue

Telephone Prospect 1930

Office Phone: Canal 0257

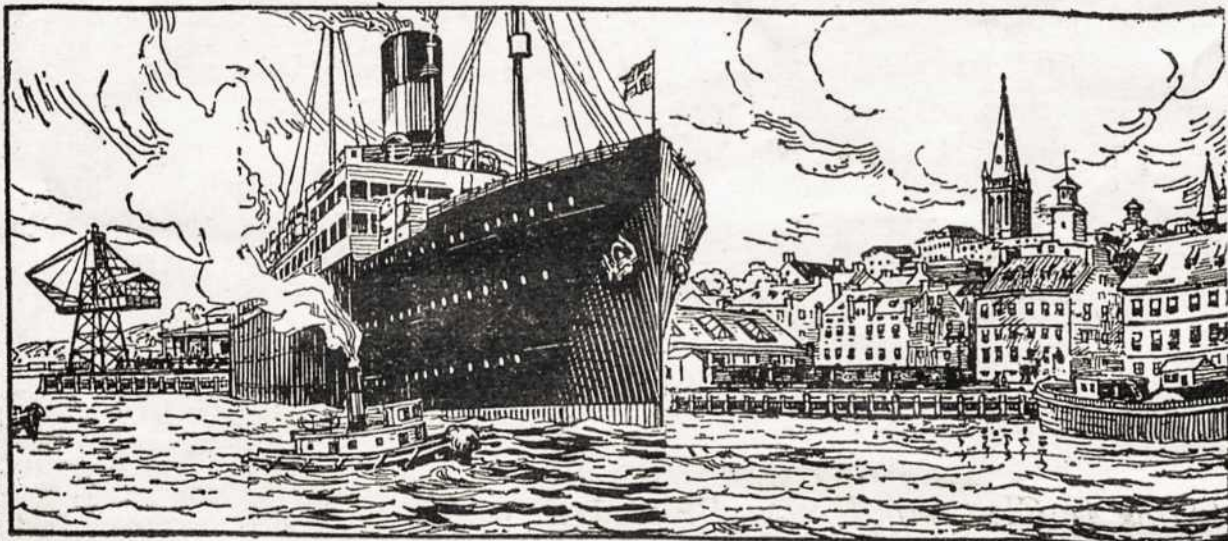
Residence: 6600 S. Artesian Avenue
Phone Prospect 6659

Dr. P. Z. Zalatoris

PHYSICIAN and SURGEON

1821 S. Halsted St., Chicago.

KLAIPĖDON

SKANDINAVŲ-AMERIKOS LINIJA Atlankykime Lietuvą

Remkime Savo Uostą — Klaipėdą

Kam baladotis po svetimus kraštus, kuomet del lietuvių yra palaikomas nuolatinis susisiekinimas New York - Kopenhaga - Klaipėda.

Amerikos Lietuvių Jaunuolių EKSKURSIJAS

— rengia —

AMERIKOS LIETUVIŲ EKONOMINIS CENTRAS

Liepos-July 3 d., laivu "FREDERIK VIII"

Liepos-July 25 d., laivu "UNITED STATES"

Lietuvių Laivakorčių Agentams Ko-operuojant

Visos pastangos bus pašvęstos padaryt kelionę atmintiną ir pilną įvairumų ir malonumų del tų, kurie dalyvaus ekskursijoje.

Reikalaukite Nuo Savo Agento Laivakortės ant:

SCANDINAVIAN-AMERICAN LINE

Lietuvos Paštų Valdybos Kontragento Paštui Vežioti

27 Whitehall Street, New York City

248 Washington St., Boston, Mass., 130 La Salle St., Chicago.
969 St. Antoine St., Montreal, Que., Canada

When you think of installing first class plumbing

John Kleker Plumbing Co.

1707 West 47th Street Phone Yards 5353

BRANCH OFFICE:

5380 Archer Avenue, CHICAGO, ILL.
Telephone Lafayette 6531

ADVERTISERS NOTICE:

For advertising rates and space in "Vytytis". Call or write:

"V Y T I S"

4736 South Wood Street, Chicago, Ill.

REDAGUOJA

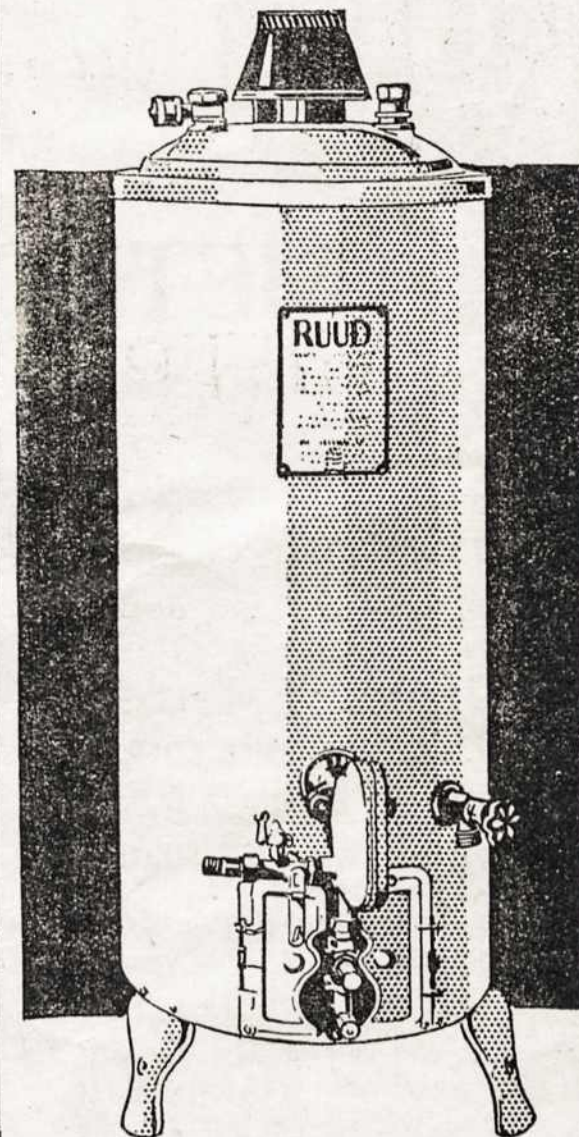
A. L. LAPINSKAS,

4736 South Wood Street

Garsinkitės
"VYTYTIS"

\$5.00 ĮMOKĖJUS

Gausi Automatiškai Šildomo Karšto Vandens Iš Krano.

Kada tiktai nori, atsuk kraną ir gausi karšto vandens — kai šis Automatic Gas Water Heater bus įtaisytas tavo namuose.

Pasiziūrėk naujausių dujinių vandens šildytuvų artimiausiame šios bendrovės ofise. Kinos kiekvienam pasiekiamos.

PARANKŪS MĖNESINIAI
MOKESČIAI

THE PEOPLES GAS LIGHT and COKE CO.

Michigan Ave. prie Adams St.

Ir Šiose Artimesnėse
Krautuvėse:

4520 Broadway,
4829 So. Ashland Ave.,
4839 Irving Pk. Blvd.
12 West 35th Street
1608 Larrabee St.
846 West 63rd St.
3315 N. Marshfield Ave.
7439 Cottage Grove Ave.
2142 W. Madison St.
8933 Commercial Ave.
1520 Milwaukee Ave.
11031 S. Michigan Ave.

PADĖK SAVO PINIGUS ANT 6-to NUOŠIMČIO

Už Padėtus Ant Mūsų Pirmų Morgičių Nuošimtis Bus Mokamas Nuo Dienos Padėjimo

Jeigu jūs norite perkelti savo pinigus iš kitų bankų į šią banką atneškite savo bankinę knygutę pas mus, o mes jūsų pinigus perkelsime su nuošimčiais. Siųskite pinigus į Lietuvą per šią stiprią banką, nes mūsų kainos žemiausios.

KAPITALAS IR PERVIRŠIS \$400,000.00

SAUGIAUSIA VIETA JŪSŲ PINIGAMS

METROPOLITAN STATE BANK

Po Valdžios ir Clearing House Priežiūra

2201 West 22nd Kampas Leavitt Street

Phone Cicero 1260

Dr. A. J. Gussen

LIETUVIS DENTISTAS

Hours: 10 A. M. to 9 P. M.
Sundays by Appointment

4847 WEST 14th STREET
CICERO, ILL.

Tel. Canal 6174

Tel. Victory 4088

J. F. RADZIUS

Laidotuvėse patarnauja geriau ir pigiau
negu kitas todėl, kad priklausau prle
grabų išdirbystės.

668 WEST 18th STREET
Skyrius: 3238 SO. HALSTED STREET

Phone Canal 6222

DR. G. I. BLOŽIS

DENTIST

Hours: 9 to 12 A. M. and 1 to 9 P. M.
Sunday by appointment only

2201 W. 22nd & S. Leavitt Sts.
Res.: Tel. Hemlock 5949

W. J. STANKUNAS

FOTOGRAFAS

Vestuvių, Gru-
pių ir Šeimynų
Mūsų Speciali-
š kumas.

3315 South
Halsted St.
Tel. Yards 1546

Res. Tel.
Beverly 2300

DR. S. BIEŽIS

PHYSICIAN and SURGEON

OFFICE: 2201 West 22nd Street

Cor. S. Leavitt St. Tel. Canal 6222
Residence: 6640 S. Maplewood Ave.,
Phone Republic 7868—By Appointment
Hours: 1-3, 7-8 P. M. Sun. 10-12 A. M.

Telefonas Yards 1138

Stanley P. Mažeika

GRABORIUS IR
BALZAMUOTOJAS

Moderniška Kopyčia Dovanai
3319 AUBURN AVENUE

Telephone Hemlock 0066

Dr. B. J. Rooth

X-RAY

LIETUVIS DENTISTAS

7054 South Western Avenue

Garsinkitės

“VYTYJ”

ILLINOIS VALSTIJA

Cook pavietas ir Chicagos miestas visi turi savo sąskaitas Central Manufacturing District Banke. Siame banke jie randa saugumą — saugumą ir stiprybę išaugintą per 19 metų gero manadžeravimo.

Jei dar neturi sąskaitos, tai pradėk dabar šiame stipriame patogiame banke ir būk tikras, kad jūsų pinigai visada bus saugūs.

CENTRAL *Manufacturing* District BANK

A TRUST COMPANY

1110 West 35th Street

A State Bank •••• A Clearing House Bank

VALSTIJINIS BANKAS

Telephone BOULEVARD 4600

BIRŽOS BANKAS